CİNLER ÂLEMİ

SIRLARI ve GİZLİLİKLERİ

M. AŞÛR

Tercüme:

NAİM ERDOĞAN

Türkiye Diyanet Vakfı

PAMUK YAYINLARI

Beyazsaray-Zemin Kat No: 23
Tel: 518 26 42 Beyazıt / İST
Beyazıt V.D. 7219430018

HER HAKKI YAYINEVİMİZE ATTİR.

Dizgi/Tasarım : Lider Reklam 517 31 62
Baskı : Pamuk Ofset 517 74 74
Tashih : Mustafa Şimşek, Salim Aydın

Bu kitab...

- Cinlerin hakikatı- Kılıklarına girebilmeleri- -Cisimleri var mıdır?- - Yaratıldıkları madde nedir?- -İsimleri- -Sıfatları- - Ölürler mi?- -Şeytanlar daha çok ne zaman yayılırlar?- -İblis'in tahtı nerededir?- -Cinlerin Âdemoğullarını geçtikleri ameller nelerdir?- -İblis'in dört feryadı- -İblis, cinlerden midir, yoksa meleklerden midir?- -Cinler içinde elçiler ve peygamberler var mıdır?- -Cinler de yaptıkları amellere karşı sevab alırlar mı?- - Evlenip ürerler mi?- -Cinler insanlarla evlenirler mi- -Bir cins insanlardan olan bir kadınla cinsi ilişki kurduğu zaman kadının yıkanması gerekir mi?- -Muhannesler, cin çocukları mıdır?- -Cinler tarafından kocası kaçırılan kadının hükmü nedir?- - Cinler yiyip içerler mi?- - Cinler hangi yerlerde mesken edinirler?- -Onların da insanlargibi binekleri var mıdır?- -Cinlerde tıbbı öğrenenler var mıdır?- -İçlerinde hadis rivayet eden, hikmetli sözler söyliyen bulunur mu?- -İçlerinde filozoflar var mıdır?- -Şeytan Nuh'un (A.S.) gemisinde- - Şeytan ve İsa (A.S.)- - Peygamber (S.A.V.)'in geleceğini, cinlerin bildirmesi- -Cinlere geçmiş ve gelecekten sorulur mu?- -Cinlerin zincire vurulması ne zaman olur?- -Cinlerle cemaat oluşur mu?- -Hayvanlar şeytanı görürler mi?- -İblis'in en çok sevdiği masiyet nedir?- - Cinlerin veba hastalığı ile ilgisi var mıdır?-

-Cinler, (insanları) çarparlar mı?- - Şeytanın kötü ve korkunç rüyalarla ilgisi- -Şeytanın uyuyan kişinin kafasına düğüm atması- -Kişi hanımı ile cinsî temasta bulunurken şeytan orada bulunur mu?- -Şeytana karşı insanın silahları...-

MUKADDİME

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla

Hamd, âlemlerin Rabbi olan Allah'a mahsustur.

Salât-ü selâm, Kâinatın efendisi, peygamberler peygamberi Hz. Muhammed (S.A.V.)'e, O'nun Âl ve Ashabına olsun!..

İnsanları, dağları, taşları, ağaçları, yerleri, gökleri, denizleri ve nehirleri yaratan Allah, tıpkı onlar gibi birer yaratık olan cinleri de yaratmıştır.

Demek ki cinler de, Allah tarafından yaratılmış olan tüm varlıkların gözle görülemiyen birer ferdleridir. Asıl maddeleri ateştir. Kur'ân-ı Kerim'in ifadesiyle; insan topraktan, cinler ise yalın ateşten yaratılmıştır.

Son derece latif ve ince cisimli oldukları için gözle görülmezler; tıpkı nuranî olan melekler gibi... Onların gözle görülmemesi, yokluklarını gerektirmez. Vardırlar amma görünmezler. Varlıkları; Kur'ân-ı Kerim âyetleri ve Peygamber efendimizin hadisleriyle sabittir. İnkârı mümkün değildir. Kur'ân-ı Kerim'in Allah kelamı olduğuna inanmak muhakkak ki imanın şartlarındandır. O yüce kitabda bildirilen varlıklara da inanmak, elbetteki bir müminin başlıca görevi olmalıdır; aksi halde,

dolaylı olarak cinlerle ilgili Kur'ân âyetlerini de inkâr etmiş olur. Bu sebebledir ki her müslümanın buna da bizzat dikkat etmesi gerekir.

Çeşitli kılıklara girme ve bürünme yeteneğine sahib olan bu varlıkların künhünü, sırlarını ve gizliliklerini daha iyi anlamak, öğrenmek ve haklarında daha doyurucu bilgi edinmek isteyenlere, Allah'ın yardımı ve izniyle tercümesine muvaffak olduğumuz bu kitabı okumalarını tavsiye ederim.

Âyetler ve hadisler ışığı altında, telif edilen bu kitabı okuyanların, cinler hususunda tatminkâr bilgiler edineceklerinden eminim. Sizleri ve tüm okuyucularımı mezkür kitabla başbaşa bırakırken; Allah'tan, ondan azami derecede istifade etmelerini tazarru ve niyaz ederim.

Çalışmak bizden, başarı ve hidayet Allah'tan.

Na im Erdoğan

ÖNSÖZ

Hamd, insanı pişmiş çamur gibi kuru balçıktan yaratan, cinleri de yalın bir ateşten yaratan ve cinleri gözlerin göremiyeceği kadar gizli kılan, onların iyisini ve kötüsünü vücuda getiren, vesvese ve şeytanın süslemesi dışında, insanlara karşı onlarda herhangi bir güç kılmayan Allah'a mahsustur.

Salât-ü selâm, Allah'ın kendisini âlemlere rahmet olarak gönderdiği, yalnız müslümanlara değil, tüm insanlığa gönderdiği, cinlerden bir grubu da Kur'ân dinlemek için kendisine yolladığı, kendisine vardıklarında dinleyip sonra kavimlerine geri dönmek için kendinden ayrıldıkları ve kendisine ayrıca şu âyetin vahyedildiği Muhammed (S.A.V.)'e olsun:

"Ey Muhammed de ki: "Cinlerden bir topluluğun Kur'ânı dinlediği bana vahyolundu. Onlar, şöyle demişlerdir: "Doğrusu biz, doğru yola götüren, hayrete düşüren bir Kur'ân dinledik de ona inandık; Biz Rabbimize hiç bir şeyi ortak koşmayacağız."(1)

Şehadet ederim ki, Allah'tan başka hiç bir İlâh yoktur! Birdir, şeriki yoktur. Kitabında, bizlere, şeytanın pek büyük ve apaçık bir düşman olduğunu bildirmiştir.

(1) Cin sûresi, âyet: 1,2

Yine şehadet ederim ki, Muhammed onun kulu ve elçisidir. Onu tüm insanlığa yarar sağlayacak bir kitabla göndermiş, ayrıca ona şu apaçık kavl-i celilini de inzal buyurmuştur:

"De ki: "Rabbim! Şeytanın kışkırtmalarından sana sığınırım."

"Rabbim! Yanımda bulunmalarından da sana sığınırım..."(1)

Allah, O'na ve âline bolca salât ve selâm etsin. Bu salât-ü selâmın karşılığını ceza gününde Allah'tan beklerim.

Şurası bir gerçektir ki, cin âlemi, sırlar gâiblikler ve dehşetlerle doludur; bu sebebledir ki, insanlar bu âlemi öğrenmek için büyük bir istekte bulunup gayret gösterirler.

Arab dilinde "Cin" kelimesinin anlamını araştıran, kendisini dehşet ve hayrete götüren bir çok kelimelerle karşılaşır. Direkt ve endirekt olarak işaret ve delâlet edecek bir çok mânayı hâmil bulunan bu kelime, gerçekten insanı şaşırtmaktadır; hakikat veya mecazî anlamda Cin'in bir çok isimleri vardır.

İnsanlara yaklaştıklarında da genel isimler taşımaktadırlar. İnsanlarla buluşup onlarla ittisal ettiklerindeki isimleri ise daha başkadır.

Cinlerin ileri gelenleri anlatıldığı gibi, bulundukları yerlerin de isimleri anlatılmaktadır. Araştırıcı, bütün bunları ancak derin bir araştırmadan sonra elde edebilir.

Arab dilindeki manasına, hayret edilecek bir şey yok. Çünkü insanlar onun varlığına, harikalar başardıklarına, bir çok sınıf ve mertebelere ayrıldıklarına inanmışlar; onların iyileri ile kötülerini ayırmışlar ve bilinmeyen her meçhulü onlara izafe etmişlerdir. Nitekim Dil Kongresi Genel Sekreteri olan Muhammed Şevki bunu açık olarak ifade etmiştir.

(1) Mü'minûn sûresi, âyet: 97,98

Ayrıca cinlerin Arabların hayatında derin etkileri bulunmaktadır.

Cinlerin Varlığı:

Onların varlığı meselesine gelince: Kur'ân-ı Kerim bunu kesin olarak ifade etmiştir. "Cin" adını taşıyan yaratıkların bulunduğunu, tıpkı insanlar gibi onların da iyileri ve kötüleri olduğunu beyan etmiştir.

Müfessirler, Kur'ânda yer alan "Cin"ler hakkında, Allah Resulü (S.A.V.)'den vârit olan hadislerin ışığı altında şaşırtıcı açıklamalarda bulunmuşlardır; onların isimlerini, cisimlerini, ne yediklerini ve ne yemediklerini bir bir anlatmışlardır.

Ancak her şeyde olduğu gibi bu hususta da bazı uydurma İsrailî hikâyeler vardır. Onlara dikkat etmek gerekir.

Her şeye pozitivizm nazariyle bakan, ilim ve teknoloji sayesinde çok büyük mesafeler kateden, ilmî deneyimler yaparak bir çok bilinmeyenleri elde eden, beş duyunun dışında kalan gerçeklere şüphe nazarıyla bakan yirminci yüzyılın insanını cin varlığına nasıl ikna edeceksin!

Onsekizinci asrın yarılarında insanlar bir çok şeyler keşfettiler, akıllara hayret verecek ilmî gelişmeler elde ettiler. Elektriği buldular, radyoyu keşfettiler, insanoğluna hücum eden ve bazen de öldüren mikropları keşfeden âletleri icad ettiler. İnsanoğlunun cesedine musallat olan o mikropların neler olduğunu da keşfettiler...

Bütün bunlara rağmen, bütün bu ilmî gelişme ve ilerlemelere rağmen, hâlâ zaman zaman insan aklına hayret veren, ilmî deneylerin bir türlü ispat edemediği cin varlığı gibi bazı gerçekler vardır..

Şimdi ilmî deneylerin başaramadığı bu gerçeğe bazılarının dedikleri gibi: "Bunlar birer hurafe ve uydurma şeylerdir" mi diyeceğiz?

Hayır! Bu babta biz onların yanında yer alamayız. Çünkü cinleri inkâr edenler, Kur'anı inkâr etmiş olurlar. Sonra, modern ilmin de açık olarak kabul ettiği bu maddî âlemin ötesinde, cahillerden başkasının inkâr edemiyeceği manevî ve ruhanî âlemi de inkâr ediyorlar.

Dünyanın her yerinde şimdi "Parapsikoloji" araştırması yaygın hale gelmiştir. Bunun gayesi, bilinmeyen bazı gerçekleri ilmî bir üslûp ve programlarla su yüzüne çıkartmaktır.

Milletlerarası ruh inceleme derneklerinin üyesi Doktor Rauf Ubeyd'in dediği gibi, şu da söylenebilir: "Bugün Parapsikoloji araştırmalarında kayda değer merhaleler katedilmiştir. İnsan hayatının, maddî cesedin ölümünden sonra devam etmesi meselesi de artık bir gerçek haline dönüşmüştür.

Adına "Cin" denilen gözle görülemeyen diğer varlıklara gelince, bunların hakkında ilim henüz kesin bir şey söyleyememiştir.

Bize ilim her gün yeni bir şey gösterdiğine göre **"O'nun gerçek olduğu meydana çıkıncaya kadar, varlığımızın belgelerini onlara hem dış dünyada ve hem de kendi içlerinde göstereceğiz. Rabbinin her şeye şahit olması yetmez mi?"** (1) âyetinde de belirtildiği gibi biz müslümanlar, Rabbimizden gelen her şeye can-u gönülden sarılmalıyız.

Rahmetli Şeyh Bakurî'nin de dediği gibi, bir kimse, bir inkârcının Cin'i inkâr etmesini içine sindirebilir, o nasılsa inanmıyor, diyebilir, fakat İslâm'a mensup olduğunu söyleyenlerin, hem cinni, hem de şeytanı inkâr etmesi insanı şaşırtmaktadır. Çünkü o, bunu yapmakla Allah'ın bir emrini inkâr etmiş oluyor. O da "Gaybe iman"dır.

Şübhesiz Allah, inananları, diğerlerinden **"Gaybe iman edenler"** diye ayırmıştır. Çünkü görünen bir şeye iman etmede

(1) Fussılet sûresi, âyet: 53

inanan da inanmayan da müşterektir; müminin meziyeti ancak, gaybe iman etmekle meydana çıkmaktadır..

Şeyh Şa'ravî:

"Gaybî işlerde dinî meselelere gelince, bunlara iman etmek vacibdir. Keyfiyetini bilmesek bile... Çünkü imanın bir zirvesi vardır ki, o da Allah'a iman etmendir; bir kere sen kendi isteğinle Allah'a iman ettin mi, aklınla zirvenin altına girdin mi, aklın alsın almasın, artık Allah'ın her dediğini kabul etmek zorundasın.

İlim her gün kapalı şeyleri bize açıklamaktadır. Bizim de bu hususta, Rabbimizden bize gelen şeylere yakînimiz artmakta, Allah Resulünün dediklerinin doğru çıktığını görmekteyiz.

İşte bu kitab, bu yönden değerlidir. Allah, beni onu hazırlayıp çıkartmaya çok şükür muvaffak kılmıştır.

Şu da bir hakikattir ki, bu kitab, insanları açık ve seçik olarak tevhide davet etmekte, sadece Allah'a ibadet etmeye çağırmaktadır. Ayrıca eski ve yeni tüm uydurmalar ve bid'atlerden de alıkoymaktadır.

Bu kitab, ifrat ve tefrite kaçmadan, okuyucuya cin âleminin hakikatini; Kur'ân, Hadis ve bize cin dünyasının esrar perdesini aralayan bilginlerin görüşlerine istinad ederek sunmaktadır.

Cin âleminin sır perdelerinin, şu konulara dalmadan aralanmıyacağını anladım:

- CİN ÂLEMİNİN HAKİKATI VE TABİATI
- CİNLERİN MÜKELLEF OLMASI
- ÖZEL HAYATLARINDA CİNLER
- CİN VE İLİM

- CİN VE PEYGAMBERLER
- ÇEŞİTLİ BİLGİLER
- ŞEYTAN VE İNSAN ARASINDAKİ BOĞUŞMA GÖRÜNTÜLERİ
- ŞEYTANLA KARŞILAŞILDIĞINDA ŞEYTANIN SİLÂHLARI

Bu konular, insan aklını meşgul eden bütün hususları içine almakta, insan zihnine vârit olan her soruyu da cevablamaktadır.

Biz bu hakikatları son derece kolaylık, doğruluk içinde sunmaya çalıştık; içyüzümüzü ancak Allah bilir.

Başarım, hiç şübhesiz Allah'ın yardımıyladır. Ona tevekkül ettim ve ona yöneliyorum...

Mustafa Aşur

BİRİNCİ BAB

CİN ÂLEMİNİN HAKİKATI VE TABİATI

- Cin âleminin isbatlanması
- Cin'in hakikatı
- Neden yaratıldıkları?
- Ne zaman yaratıldıkları?
- Çeşitleri nelerdir?
- Cisimleri var mıdır?
- İsimleri nedir?
- Şekillenmeye güçleri var mıdır?
- Güçleri ve imkânlarının boyutu nedir?
- Ölürler mi?
- Şeytan nasıl yürür?
- Şeytanlar en çok hangi vakitlerde yayılırlar?
- İblis'in tahtı nerededir?
- İblis'in dört feryadı.
- Âdemoğullarını geride bıraktığı ameller.
- O, (Şeytan) cinlerden midir yoksa meleklerden midir?
- Cinler kıskanırlar mı?
- Bize onların eziyetleri ulaşır mı?

CİN ÂLEMİNİN VARLIĞI

Eskiden olduğu gibi şimdi de bir kısım insanlar cin âleminin varlığı hakkında ihtilâf ettiler:

Kimi onun varlığını tamamen inkâr ediyor. Bazıları da onun varlığı hakkında tevillere kalkışıyor ve diyorlar ki: "Cinden murat, insan ruhundaki kötü duygulardır; meleklerden murat da insan ruhundaki iyi duygulardır".

Ruh bilginlerinden bir grup ise, cin varlığını kabul ediyorlar, ancak onları "süflî ruhlar" olarak adlandırıyorlar. Ve süflî ruhların derhal cevap verdiklerini ancak, onların güçsüz olduklarını; felekî ruhların daha ağır cevab verip daha güçlü olduklarını iddia etmişlerdir.

Bazı müşrikler ise, Cin'i yıldızların ruhları olarak yorumlarlar. İnsanların çoğu da cinlerin varlığına inanırlar.

Cinleri inkâr edenler, bir çok deliller ileri sürerler; ne var ki bu delillerinin esası, onların varlıkları hakkında hiç bir bilgiye sahip olmadıklarını göstermektedir. Onun için bunlara gayet kolay cevap verilebilir.

Çünkü bilmemek, hiç bir zaman delil sayılmaz. (Yani bir şeyin var olduğunu bilmemek o şeyin yok olduğunu göstermez.)

Bilmediği şeyi inkâra kalkışmak, akıllı insan için pek çirkin bir şeydir.

Bakınız bu hususta Allah, kâfirleri nasıl yermiştir:

"Onlar, ilmini kavrayamadıkları ve henüz yorumu da kendilerine bildirilmemiş olan şeyi yalanladılar..." (1)

Bir örnek verelim: Fezada dalgalanan sesleri bizim duymamanız onların yokluğunu gösterir mi? Ama radyo ve televizyon icad edildikten sonra onların varlığını anladık, değil mi?

İnkârı mümkün olmayan çağın icadlarını, eskiden yaşayan insanlara güvenilir bir kimse, bildirseydi, acaba böyle bir şeyin mümkün olacağını ve bir zaman gelecek ki bunların keşf edileceğini inkâr edebilirler miydi? Asla!...

Müslüman grublardan hiç biri, cinlerin varlığı ve Peygamberimiz (S.A.V.)'in onlara da peygamber olarak gönderildiği hususunda ihtilâf etmemiştir.

Hattâ kâfirlerin çoğunluğu bile cinlerin var olduğunu itiraf ve kabul etmişlerdir.

Kitab ehli olan Yahudî ve Hristiyanlar da tıpkı Müslümanlar gibi cinlerin varlığını kabul ederler. Müslümanlarda olduğu gibi onların içinde de cinleri inkâr edenler vardır. Meselâ Müslümanlardaki Cuheymiyye ve Mu'tezile grubları, cinleri inkâr ederler. Oysa grubların çoğunluğu cinlerin varlığını kabul etmektedir.

Cinlerin varlığına dair, gerek Kur'ânı nasları ve gerekse Peygamber hadisleri sayılmayacak kadar çoktur. Üstelik onların varlığı tevatüren sabit olmuştur.

Önce "Tevatür" delilini ele alalım:

Cinlerin varlığına dair peygamberlerin verdiği haberler o

(1) Yunus sûresi, âyet: 39

kadar çoktur ki artık varlıkları bizzarura bilinmiş ve sabit olmuştur.

Cinlerin var olduğu Peygamberlerden tevatüren sabit olunca, artık büyük-küçük, alim-cahil, herkes bunu bilmiş ve kabul etmiştir. Bu kadar çok insanın tabii ki yalanda ittifakları mümkün değildir. Öyleyse peygamberlere ümmet olduklarını iddia edenler, kesinlikle cin varlığını inkâr edemezler.

Cinlerin varlığını isbat eden Kur'an delillerine gelince; bunlar sayılmayacak kadar çoktur; bir kaç tanesini serd edelim:

Allah buyurmuştur:

"Ben cinleri ve insanları ancak bana kulluk etsinler diye yarattım" (1)

"Gerçekten bir takım insanlar, cinlerden bir takımına sığınırlardı da onların azgınlıklarını artırırlardı." (2)

"Ey Muhammed de ki: "Cinlerden bir topluluğun Kur'an dinlediği bana vahyolundu." (3)

"Cinleri de daha önce dumansız ateşten yarattık." (4)

Cinlerin varlığına delil olan Peygamberimizin hadisleri de çoktur; bunlardan bir kaçını serd edelim:

"Cinler üç sınıftır:

1) Havada uçan cinler,

2) Yılanlar ve köpekler şekline bürünen cinler,

(1) Zâriyât sûresi, ayet: 56
(2) Cin sûresi, ayet: 6
(3) Cin sûresi, ayet: 1
(4) Hicr sûresi, ayet: 27

3) Bir yere yerleşen ve gerektiğinde yolculuk yapan cinler. (el-Hâkim)

Cinlerin varlığına kesin olarak delil teşkil edecek daha bir çok hadisler vardır ki bu kitabın gelecek sahifelerinde yeralacaklardır.

Cinleri görmek meselesine gelince; eski ve yeni güvenilir kaynaklar bizlere cinleri bilfiil gördüklerini bildirmişlerdir. Bu güvenilir kaynakların bize bildirdiklerini inşaallah bu kitabta tafsîlatlı olarak zikredeceğiz; örnek olmak üzere okuyucuya bir tanesini zikredelim:

Büyük alimlerden el-A'meş der ki:

"Bize bir cin göründü; ona dedim ki:

- Yemekler içinde en çok sevdiğiniz yemek nedir?

- Pirinç!

Hemen onu alıp getirdik; yemek yerken lokmanın ağzına kaldırıldığını görüyordum; fakat kimseyi göremiyordum. Dedim ki:

- Sizin içinizde de bizdeki gibi olanlar var mıdır?

- Evet!

- Peki sizdeki Rafızilar kimlerdir?

- Kötülerimiz! dedi."

Ebu'l-Haccac el-Mezzi'nin dediğine göre, bunun A'meşe kadar olan isnadı sahihtir.

Öyleyse Cin'in varlığı sabit olan bir keyfiyettir. Varlığına tevatür, Kur'an, Sünnet ve bizzat müşahedeler kesin bir delildir.

Lakin biri kalkıp şöyle diyebilir:

Peki varlığını isbata çalıştığınız cinler kimlerdir?

Şimdi bu soruya cevap verelim:

CİNLER KİMDİR?

Cinler, Allah'ın yaratıklarından bir yaratıktır; ancak insanlarla meleklerden ayrılırlar. Ne var ki onlarla insanoğlu arasında bazı müşterek sıfatlar vardır: Akıl, temyiz, özgürlük, hakla batılı seçme yeteneği ve gücü, doğru ve yanlışı seçebilme yeteneği, iyi-kötü gibi...

Ancak asıl cevherî yaradılışta insanlardan ayrılırlar: Cin'in aslı insanın aslından ayrılır. Şimdi bu asıl yaradılışını anlatalım...

CİNLERİN YARATILDIĞI MADDE

Allah bize, onların ateşten yaratıldıklarını bildirmiştir. Birkaç ayetle bunu isbatlamaya çalışalım:

"Biz cinni daha önce dumansız ateşten yarattık." (1)

"Cinleri de yalın bir ateşten yaratmıştır." (2)

Cinlerin ateşten yaratıldığını Allah Resûlü (S.A.V.) de bildirmiştir:

"Melekler nurdan yaratılmıştır. Cinler ise yalın bir ateşten yaratılmıştır. Âdem ise size anlatıldığından (yani kuru balçıktan) yaratılmıştır."

(Bu Hadisi, Müslim, Kitabüz'zühdde, Aişe (r.anha)'dan nakletmiştir...)

(1) Hicr sûresi, ayet: 27
(2) Rahman sûresi, ayet: 15

Biri kalkıp şöyle sorabilir:

Allah bizlere cinleri ateşten yarattığını bildiriyor. Kıvılcımların ona zarar verdiğini ve yaktığını da bildiriyor. Peki ateş ateşi nasıl yakar?

Cevap:

Allah şeytanları ve cinleri ateşe izafe etti; tıpkı insanı çamura ve kuru balçığa izafe ettiği gibi. İnsan hakkında bundan murat, insanın aslının toprak olmasıdır, yoksa insan hakikaten toprak değildir. Lakin önceleri o topraktı. İşte cinler de asıl yaradılışta ateştir.

Bunu bir delil ile isbatlamaya çalışalım.

Ebu Said el-Hudrî (r.a.)'dan:

"Allah Resûlü (S.A.V.) kalkıp sabah namazı kıldı. O (Ebu Said el-Hudrî r.a.) arkasındaydı. Namazda okudu ve okumayı karıştırdı. Namazından fâriğ olduktan sonra şöyle buyurdu: "İblisle karşılaşmamı bir görseydiniz. Elimle ona uzandım, boğazına sarıldım. Devamlı imiğini sıktım. Nihayet salyasının soğukluğunu -baş parmakla onu takib eden parmağını göstererek- şu parmaklarımda hissettim. Süleyman kardeşimin duası olmasaydı, sabahleyin mescidin duvarlarında bağlı olurdu da Medine çocukları onunla oynamaya koyulurdu. Onun için içimizden her kim kıble ile kendisi arasında birinin engel olmasını önleyebilirse yapsın!"

Yakıcı bir ateşten yaratılan bir Cin'de soğuk bir tükürük nasıl olabilir? Buna cevap; eğer onlar asıl unsurları üzerinde baki kalsalardı, tükürükleri kesinlikle olmazdı.

Cinlerin asıl unsurları üzerinde kalmadıklarını belirten bir hadis daha:

"Allah düşmanı iblis, ateş şu'lesini yüzüme fırlatmak için geldi..." Nesaî

İmam Ahmed rivayet ediyor:

"Bir adam Abdurrahman b. Hanbel'e sordu; Peygamber (S.A.V.) şeytanlar kendisine yaklaştıklarında ne yaptı? Şöyle anlattı:

Şeytanlar vadilerden Allah Resûlü (S.A.V.)'e geldi. Dağlardan da inip geldi. Aralarında, beraberinde bir ateş şu'lesi bulunan şeytan da vardı; elindeki ateş şu'lesiyle Peygamber (S.A.V.)'in yüzünü yakmak istiyordu.

Korktu. Geri çekildi. Hemen Cebrail aleyhisselam gelip şöyle dedi:

- Ey Muhammed, de!

- Ne diyeyim?

- Şunu de: (Eûzü bi kelimâtillahittâmmâti elletî lâ yücâvizûhunne berrun velâ fâcirun, min şerri mâ halaka, ve zerae ve Berae ve min şerri mâ yahrucü minhâ, ve min şerri fitenilleyli vennehari ve min şerri külli tarîkın illâ tarîkan yaturuku bihayrin Yâ Rahmânu!)= "İyi ve kötünün kurtulup savuşamıyacağı Allah'ın tastamam kelimesine, yarattığı, icad ettiği ve vücuda getirdiği şeylerin şerrinden; gökten inenlerin şerrinden, göğe çıkanların şerrinden, yerde yarattığı şeyin şerrinden, yerden çıkanların şerrinden gece ve gündüzün şerrinden; hayırla uğrayan hariç, her uğrayıcının şerrinden sığınırım, ey Rahman!" Bunu dedi, şeytanların ateşleri hemen sönüverdi ve Allah (Azze ve Celle) onların tümünü hezimete uğrattı.."

Bundan da anlaşılıyor ki, eğer onlar asli yaradılışları üzerinde kalsalardı, içlerinden birinin, şeytanın veya ifritin elinde başka bir ateş şu'lesi ile gelmesine -zaten ateş oldukları için- gerek kalmazdı. Üstelik Âdemoğullarına veya herhangi bir şeye dokunduklarında, anında o şeyi yakarlardı. Demek ki bunlar asıl unsurları üzerinde kalmamış, başka unsurlara karışmıştır. Soğumuştur, çoğu defa ateş söndürüldüğü zaman görünen

hallerde olduğu gibi. Ya azaları için böyle olmuştur ya da azalardan kaynaklanan salyalarında bu görülmüştür. Peygamber (S.A.V.)'in "Onun salyasının serinliğini hissettim" sözündeki gibi...

Onlar, bizim yediklerimizden yerler, içtiklerimizden de içerler. Tabii, yedikleri şeyin cinsine göre cisimlerinde bir büyüme meydana gelir. Soğuk, sıcak, yaş, kuru gibi şeylere asıl yaradılışlarında dönüşmeler görülebilir. Tabii onların üremeleri de, ateş unsurundan onları -sıcaklık, soğukluk, yaşlık, kuruluk gibi- dört ana unsura çevirmiştir.

ALLAH CİNLERİ NE ZAMAN YARATTI?

Onların ne zaman yaratıldıklarına dair bir çok görüşler varit olmuştur. Ne varki bu görüşlerin hiçbiri ne Kitab'a ve ne de Sünnet'e dayanmaktadır:

İbn-i Bişr el-Kureşî, Abdullah b. Amr b. el-Âs (r.a.)'dan:

"Allah cin neslini Âdem'den tam iki bin sene önce yaratmıştır."

Diğerlerine göre kırk yıl önce yaratmıştır.

Ne var ki bu görüşler daha önce de arz ettiğimiz gibi, Kitab ve Sünnet gibi açık ve seçik delillere dayanmamaktadır. Onun için bu görüşlerin herhangi bir değeri yoktur.

Yalnız bu mevzuda rahatlıkla şunu söyleyebiliriz: Cinler insanlardan önce yaratılmışlardır. Nitekim önce yaratıldıklarını bizlere şu iki ayet, kesin olarak bildirmiştir:

"And olsun ki, insanı kuru balçıktan, işlenebilir kara topraktan yarattık. Cinleri de daha önce dumansız ateşten yarattık."(1)

(1) Hicr sûresi, ayet: 26, 27

Bu ayette de görüldüğü gibi, Allah cinleri insanlardan önce yaratmıştır.

CİNLERİN ÇEŞİTLERİ

Şu hadiste de belirtildiği gibi cinler üç sınıf (çeşit)tir.

"Cinler üç sınıftır:

1) Havada uçan cinler,

2) Yılanlar ve köpekler şeklindeki cinler,

3) Yerleşip yolculuk eden cinler..." (Beyhakî bunu rivayet edip İsnadının sahih olduğunu söylemiştir.)

İbn-i Ebi'd-Dünya "Mekâiduş-Şeytan"da, Ebu'd-Derdâ (r.a.)'dan:

Allah Resûlü (S.A.V.) buyurdu:

"Allah cinleri üç sınıf olarak yarattı; yılanlar, akrepler ve damağı olmayan yer haşeratı sınıfı; havada rüzgâr gibi olan sınıf, hesab sorulup ikaba uğrayacak olan, sınıf..."

CİNLERİN CİSİMLERİ VAR MIDIR?

Cinlerin varlığını kabul edenler bu hususta iki ayrı görüş serdettiler:

1- Cinler ne cisimdir ve ne de bir cisimde yerleşmiştir. Onlar bilâkis kendi nefisleriyle kaim cevherlerdir.

2- Cinlerin cisimleri vardır. Ancak bu görüşte olanlar kendi aralarında anlaşmazlığa düşmüşlerdir; kimileri "Onlar teşekkül etmiş cisimler, temessül etmiş şahıslardır, yoğun (cisimler

de) olabilirler" derken, bazıları da şöyle demiştir: "Onlar pek ince cisimlere sahibdirler, başka bir nedenle değil, biz onları sırf gözlerimiz zayıf olduğu için göremiyoruz. Onların pek ince cisimlerine delil, Cenab-ı Hakkın şu kavli celilidir:

"Sizin onları görmediğiniz yerlerden o ve taraftarları sizi görürler.." (1)

Eğer onlar görünen varlıklar olsalardı, yakınımızda oldukları ve aramızda bir engel olmadığı zaman, yoğunluklarından dolayı onları görebilirdik.

Yani onlar bizi gördükleri gibi, biz de onları görebilirdik. Nitekim onlar birbirlerini kolayca görebilirler. Dünyamızda durumun anlattıklarımızın tersine olması, görüşümüzün doğruluğunu isbatlar...

İşte, cinlerin cisimleri hakkındaki bazı görüşler bundan ibarettir.

Cinlerin cisimlerinin ince mi yoksa kesif mi olduğu, ancak görmekle veya bu hususta Allah tarafından veya O'nun elçisi tarafından varit olan delillere bağlıdır. Oysa her iki delil de yoktur. Şu halde bu babta tevakkuf etmemiz gerekmektedir.

CİNLERİN BAŞKA İSİMLERİ VAR MIDIR?

Evet.. Cinlerin kelamcılara ve Arab dilini iyi bilenlere göre birçok ismi vardır. Bunlardan bazılarını şöyle sıralayabiliriz:

"Cinnî", Arablar sadece cinleri murat ettikleri zaman derler.

"Âmir", İnsanlarla oturduklarını kasdettikleri zaman derler.

(1) A'raf sûresi, ayet: 27

"Şeytan", çirkinleşip şirret haline geldiklerinde kendilerine bu isim verilir.

"Ervah", çocuklara musallat olan cinlerden ise onlara böyle denir.

"İfrit", Daha da yaramaz ve güçlü olduğu zaman denir.

"Peki neden kendilerine 'Cin' denildi? diye bir soru sorulursa, cevabı şu olur: Gözle görülmeyecek kadar gizli ve kapalı oldukları için bu ismi almıştır. Allah Teâlâ buyurmuştur:

"Sizin onları göremediğiniz yerlerden O ve taraftarları sizi görürler." (1)

CİNLER ŞEKİLLENEBİLİR Mİ?

Evet, cinler kılıktan kılığa bürünebilir. Şekilden şekile geçebilir. Yılanlar ve akreplere dönüşebilir. Atlar, sığırlar, develer ve koyunlar şeklinde de görülebilir, hatta kuşlar şekline de girebilirler.

Hatta insan kılığına da bürünebilirler. Bunu teyid eden bir çok haberler varit olmuştur.

Bir rivayete göre, Allah Resûlünün (S.A.V.) öldürelim mi, habs edelim mi, ya da sürelim mi diye istişare etmek için, Kureyş ileri gelenleri, Nedve yurdunda toplandıkları zaman, şeytan Necidli bir ihtiyar kılığına girip onlara onu öldürmelerini tavsiye etti...

Müslim, Ebu Said el-Hudrî (r.a.)'den:

Allah Resûlü (S.A.V.) buyurdu:

"Medine'de müslüman olmuş cinlerden bir grup bulunmaktadır; kim bu âmirlerden bir şey görürse, üç kere

(1) A'raf sûresi, ayet: 27

ona bildirsin; ondan sonra yine görünürse onu öldürsün; çünkü o şeytandır."

CİNLERİN GÜÇLERİ VE İMKÂNLARI

Cinlerde insanlarda bulunmayan güç ve imkânlar vardır. Onlardaki hareket üstünlüğü izahtan varestedir. Bu konuda akla gelen ilk örnek, cinlerden bir ifritin Süleyman âleyhisselama karşı yaptığı taahhüdüdür ki, bu taahhüde göre Yemen melikesinin tahtını, Süleyman aleyhisselamın yerinden kalkmasına imkân bulmadan pek kısa bir süre içinde Beytü'l-Makdise getirmiştir:

"Cinlerden bir ifrit: "Sen yerinden kalkmadan önce onu sana getiririm. Buna karşı güvenilir bir güce sahibim!" dedi."(1)

İnsan, hayvan ve kuşlar şeklinde görünebilmeleri de onların akla durgunluk veren yeteneklerindendir.

Semadaki yüksek yerlere çıkıp sema haberlerini, hırsızlama dinlemeleri de onların büyük güç ve yeteneklerine bariz bir delildir. Bu, Allah Resûlü peygamber olarak gönderilmeden önce olmuştur.

CİNLER ÖLÜRLER Mİ?

Şübhesiz cinler de -insanlar gibi- ölür. Çünkü onlar da Cenab-ı Hakkın şu kavli celilinin kapsamındadırlar:

"Yeryüzünde bulunan her şey fanidir. Ancak, yüce ve cömert olan Rabbinin varlığı bâkidir. Öyleyken Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlarsınız?"(2)

(1) Neml sûresi, ayet: 39
(2) Rahman sûresi, ayet: 26-28

Peygamber (S.A.V.) Duâsında şöyle demiştir: "Senden başka ilâh olmayan ve ölmeyen (Rabbim!) Senin izzetine sığınırım; cinler ve insanlar ölürler." (Buhârî)

Ama ne kadar yaşadıklarına dair herhangi bir bilgimiz yoktur; ancak İblis'in kıyamete kadar yaşayacağına dair Allah'ın bize verdiği bilgi hariç:

"İnsanların tekrar dirilecekleri güne kadar beni ertele" dedi. Allah "Sen erteye bırakılanlardansın!" dedi.(1)

Bu ayet, şeytandan başka ertelenenler de olduğunu bize göstermektedir. Ne var ki Kur'an'da ertelenenlerin cinler olduğuna dair bir işaret yoktur. Onun için cinlerin bir kısmı kıyamete kadar ertelenmiş olabilir, ama hepsinin ertelenmiş olduğuna dair bir delil yoktur.

Onların ölümlerini gösteren bazı haberler vardır:

Halid b.Velid (r.a.) (Arabların cahiliyette taptıkları ağaç olan) Uzza'nın şeytanesini öldürmüştür...

Bir sahabî de ejderha kılığına giren cinni öldürmüştür. İbni Abbas (r.a.) bunu açık olarak ifade etmiştir. Ertelenme hususunda İblis'e bizzat garanti verilmiştir.

ŞEYTAN NASIL YÜRÜR?

Allah Resûlü (S.A.V.) buyurdu:

"Biriniz tek pabuçla yürümesin; çünkü şeytan tek pabuçla yürür."(2)

Yine şöyle buyurmuştur:

(1) A'raf sûresi, ayet: 14-15
(2) Hadisi bu lâfızla İmam Şiblî (Akâmu'l-Mercan)'da, Leys b. Sa'd tarıkıyla Ebu Hureyre (r.a.)'dan naklen zikretmiştir.

"Birinizin bir na'lininin bağı koptuğu zaman, onu tamir edinceye dek diğeriyle yürümesin!.." (Müslim, Ebu Hureyre 'r.a.'dan)

ŞEYTANLAR EN ÇOK HANGİ VAKİTTE YAYILIRLAR?

Genellikle şeytanlar gece karanlık basınca yayılırlar. Zira Allah Resûlü (S.A.V.)'in şöyle buyurduğu sabit olmuştur:

"Gece karanlık basınca veya akşama girdiğinizde, çocukları alıkoyun! Çünkü şeytanlar o zaman yayılır. Geceden biraz geçince, onları serbest bırakın, kapıları kitleyin, Allah'ın adını zikredin; zira şeytan kilitlenmiş kapıyı açamaz!.." (Buhârî Cabir b. Abdullah "r.a."dan.)

İBLİS'İN TAHTI NEREDE?

İblis'in tahtı denizdedir.

Allah Resûlü (S.A.V.) şöyle buyurmuştur: **"İblis tahtını su üstünde kurar. Sonra müfrezelerini gönderir. Onların en aşağı derecelisi, en büyük fitneyi koparandır. Onlardan biri gelip, şöyle der:**

"Ben şöyle şöyle yaptım."

Ona, "Sen bir şey yapmadın!" diye cevab verir. Onlardan -başka - biri gelip şöyle der, "Onunla ailesinin arasını ayırmadıkça onu terk etmedim!" Onu hemen kendine yaklaştırır veya onu kucaklar ve şöyle der:

"Sen ne iyisin!"

İBLİS'İN FERYADLARI

"İblis, dört kere feryat etti:

1) Lânetlendiği zaman,

2) Yeryüzüne indirildiği zaman,

3) Allah Resûlü (S.A.V.) Peygamber olarak gönderildiği zaman,

4) Fatihatu'l-Kitab (Fâtiha sûresi) indirildiği zaman..."

Bunu Bakiyy b. Mahled tefsirinde bildirmiştir.

İbn-i Dureyd der ki: Renne ve erenne "er-Renin" kökünden gelmedir, O, tıpkı Hanin'e benzer.

Esma'i onu Takababada ve Yebise olarak yorumladı. Buna göre anlamı: Kendini sıktı ve kurudu demek olur.

ONUN ÂDEMOĞLUNU GEÇTİĞİ İŞLER

Beğavî: Ölüye ağlar gibi ilk feryad edip ağlayan İblis'tir. İlk kıyas yapan da odur.

İbn-i Sirîn: İlk kıyas yapan İblis'tir. Güneş ve Ay'a kıyas yapılarak tapılmıştır.

Bu şu demektir: İblis kendine, kendi ile Âdem arasında mukayese ederek şöyle bir baktı, kendini Âdem'den daha şerefli ve üstün gördü ve bu yüzden kendisine diğer meleklerle birlikte emredildiği halde, ona secde etmekten imtina etti.

Cabir merfu' olarak rivayet etti: "İlk şarkı söyleyen O'dur!"

İbn-i Ebi Şeybe senediyle rivayet etti. Meymun b. Mihran dedi ki:

İbn-i Ömer (r.a.)'a sordum:

-Yatsıya "Ateme" adını ilk veren kimdir?

-Ona o ismi ilk veren şeytandır, diye cevab verdi.

İBLİS CİNLERDEN Mİ, YOKSA MELEKLERDEN MİDİR?

Bu hususta birbirini tutmayan bir çok muhtelif görüşler vardır:

Şehit İmam "Fi Zılalil-Kur'an" kitabında onun cinlerden olduğunu söyledi; "Allah tealanın "İlla İblis: Ancak şeytan" kavlinde şu yorumu yaptı: Bu ayetin siyakından anlaşıldığına göre, İblis'in Meleklerden olmadığı anlaşılıyor. O onlarla beraber bulunmaktaydı ancak onlardan değildi; eğer onlardan olsaydı asi gelmezdi. Çünkü Meleklerin niteliği asi gelmemektir.

Allâh, Tahrim sûresinde: "Onlar Allah'a, emrettiği hususlarda asi gelmezler, emrolundukları şeyi yerine getirirler..." buyurmuştur.

Buradaki istisna onun onların cinslerinden olduğunu göstermez. Onlarla beraber olması bu istisnaya cevaz vermektedir. Nitekim, filanın oğulları geldi, ancak Ahmed gelmedi, dersin. Ahmed onlardan olmadığı halde onlarla birlikte bulunduğu için onlardan istisna edilmiştir. Kaldı ki İblis, Kur'anın nassı -açık ve kesin delili- ile cinlerdendir. Allah cinleri yalın ateşten yaratmıştır. Bu, onun meleklerden olmadığını kesin olarak ifade eder."

O, bu meselede bazı eski ve yeni alimlerle tartıştı; onların delilleri şu ayettir: **"Hani biz meleklere: "Âdem'e secde edin!" demiştik de hepsi secde etmişlerdi, ancak İblis secde etmemişti; ya kaçınmış ve kibre kapılmıştı da kâfirlerden olmuştu."**(1)

(1) Bakara sûresi, ayet: 34

Buna benzer diğer ayetlerde de Allah, İblis'i meleklerden istisna etmiştir. Müstesna (istisna edilen) genellikle Müstesna minhü (kendisinden istisna edilen)-in cinsinden olur. Tefsir ve tarih kitapları bizlere bir kısım alimlerin görüşlerini naklet-miştir; onlar o görüşlerinde şeytanın meleklerden olduğunu anlatıyorlar. Onun cennetin veya dünya semasının bekçisi olduğunu, meleklerin büyüklerinden ve kıymetlilerinden olduğunu da söylüyorlar...

İbn-i Kesir'in de ifade ettiği gibi bu babta çoğu israiliyata dayanan bir çok görüş rivayet edilmiştir. Bazı görüşlerin hakikatını Allah bilir, diyoruz, bir kısmının da yalan olduğu kesinleşmiştir. Çünkü gerçeklere uymamaktadır.

"Allah, İblis'i meleklerden istisna etmiştir" sözleri de kesinlikle delil olamaz. Çünkü buradaki istisna istisna-i münkati olabilir. Hatta gerçekten de münkatı'dır. Çünkü Kehf sûresindeki: **"Ancak İblis (secde etmedi) o cinlerdendi. Bu yüzden Rabbinin emrinden çıktı"**(1) ayette onun cinlerden olduğu kesin olarak ifade edilmiştir.

Onun cinlerden olduğunu gösteren delillerden birisi de kendisinin Rabbul İzzete karşı söylediği şu sözüdür: **"Beni ateşten yarattın, onu ise çamurdan yarattın."**(2)

Sonra İblis'in zürriyeti (nesli) vardır. Meleklerin ise yoktur. Zira onlar üremezler.

Melekler; **"Onlar Allah'a, emrettiği hususlarda asi gelmezler. Emrolunduklarını yaparlar"**(3) Kavli Celilinde de buyurulduğu gibi, Allah'a başkaldırmazlar.

Kaldı ki melekler nurdan yaratılmışlardır; İblis ise ateşten yaratılmıştır.

Allah Resûlü (S.A.V.) buyurdu:

(1) Kehf sûresi, ayet: 50
(2) A'raf sûresi, ayet: 12
(3) Tahrim sûresi, ayet: 6

"Melekler nurdan yaratıldı. Cinler ise yalın ateşten yaratıldı. Âdem ise size anlatıldığı şeyden yaratıldı..." (Müslim, Aişe r.anha'dan)

Öyleyse İblis cinlerdendir, meleklerden değildir....

CİNLER KISKANIRLAR MI?

Evet...

Göz ikidir: İnsan gözü, cin gözü.

Ümmü Seleme (r.anha)'dan:

"Peygamber (S.A.V.), evinde bir cariye gördü. Cariyenin yüzünde cinin göz değdirmesi vardı, şöyle buyurdu: "Bunu okutun, çünkü bunda cinin göz değdirmesi vardır." (Buhârî)

Ebu Hureyre (r.a.)dan:

"Peygamber (S.A.V.) **"Nazar hak (gerçek)tir." buyurdu ve dövme yaptırmaktan da alıkoydu..."** (Buhârî)

İKİNCİ BAB

CİNLERİN MÜKELLEF OLMASI

- Cinlerde elçiler, Peygamberler var mıdır?
- Peygamber (S.A.V.)'in hem cinlere hem de insanlara gönderilmiş olması
- Cinlerin milletleri ve dinleri
- Cinler yaptıkları amellere karşılık sevab alırlar mı?

CİNLERİN MÜKELLEF OLMASI

Bütün âlimler, cinlerin de insanlar gibi mükellef olduklarında söz ve fikir birliği yapmışlardır. Delil olarak da, onların Kur'anda kınanması ve bazen de lânetlenmesini göstermişlerdir. Çünkü Allah ancak kendi emirlerine muhalif gelenleri, günah işleyenleri zemmedip lânetler. Demek ki sevab işlemeye güçleri olduğu halde sevap işlemeyip de günah işledikleri için hem kınanmayı hem de lanetlenmeyi hak etmişlerdir.

İbn-i Mufallih, kitabında şöyle der: "Cinlerin mükellef oldukları icma ile sabittir; kâfirleri cehenneme; müminleri cennete gireceklerdir."

İmam Malik ve Şafiî de aynı görüşü paylaşırlar. Onlar hiçbir zaman hayvanlar gibi toprak olmayacaklar.

Sevabları, azabdan kurtulmak olacaktır. Ebu Hanife, Leys ve aynı görüşte olanlar buna muhalefet etmişlerdir.

Birinci görüşe göre; onlar cennette sevablarına göre derece alacaklardır.

Mücahid gibi, "onlar ne yerler ne içerler" görüşünde olan lar buna muhalefet etmişlerdir.

Ömer b. Abdülaziz'e göre onlar Cennetin içinde değil de, etrafında olacaklardır.

İbn-i Hamid kitabında der ki: "Cinler, teklif ve ibadette tıpkı insanlar gibidir." (Levami'ul-Envâr 2/222)

Cinlerin mükellefiyeti insanlarınkine eşit değildir; bilakis onların yaradılışlarına ve durumlarına göredir.

İbn-i Teymiye: "Cinler, durumlarına göre hem usûl hem de füru'la mükelleftir. Had ve hakikatte onlar, insanlara benzemezler. Onun için emredildikleri veya yasaklandıkları hususlarda onlar insanlarla eşit olmazlar. Lâkin emir, nehiy, tahlil, tahrim gibi hususların cinsinde aynıdırlar.

Bildiğime göre müslümanlar arasında bu hususta herhangi bir ihtilaf ve niza' yoktur." (Mecmûatu'l-Fetâvâ 4/233)

CİNLERDE ELÇİLER VE PEYGAMBERLER VAR MIDIR?

Dahhak'a, "Peygamber (S.A.V.), gönderilmeden önce cinlerde peygamber var mıydı?" diye sordular; şu cevabı verdi, "Şu ayet-i kerimeyi duymadın mı?

'Ey cin ve insan topluluğu, size ayetlerimizi anlatan, bugünle karşılaşmanızdan sizi uyaran sizden peygamberler gelmedi mi?'"(1)

Dahhak'a göre, bu ayeti kerime, Allah'ın, cinlerden de peygamberler gönderdiğini göstermektedir. Ancak ona şöyle cevab verilebilir: Ayet-i kerime bu peygamberlerin cinlerden mi yoksa insanlardan mı olduğunu açıklamamıştır. "Minküm" (sizden) sözü her ikisine de şamildir. Bundan, her cinsin peygamberleri kendilerinden olduğu kasd edileceği gibi, insanların ve cinlerin peygamberlerinin her iki cinsin mecmuundan olabileceği de kasd edilip bu iki cinsten, yalnız insanlara hamledilir.

(1) En'am sûresi, ayet: 130

Hulâsa, alimler bu babta iki görüş üzerinde ihtilaf etmişlerdir:

Eski ve yeni ulema çoğunluğuna göre, peygamberler yalnız insanlardan gelmiştir. Cinlerden hiç peygamber gelmemiştir.

Cinlerden de, peygamber geldiğini Dahhak gibi iddia eden âlimlerin sayısı parmakla sayılabilecek kadar azdır. İbn-il Cevzî, "işin hakikatı budur" dedi.

PEYGAMBER (S.A.V.)'İN HEM İNSANLARA HEM DE CİNLERE GÖNDERİLİŞİ

Müslüman alimleri, Muhammed (S.A.V.)'in Allah tarafından hem insanlara hem de cinlere peygamber olarak gönderildiğinde fikir ve söz birliği etmişlerdir. Bu hususta aralarında herhangi bir ihtilâf yoktur.

Asıl olan budur. İbni Teymiye'nin dediği gibi, bu hususda sahabe, onlara iyilikle uyan tabiin ve müslümanların imamları, hulâsa, ehli Sünnet vel-Cemaatten olan bütün bilginler arasında ittifak edilmiştir.

Kur'an-ı Kerim'in hem cinlere hem de insanlara meydan okuması bunu açık ve seçik olarak göstermektedir; Allah buyurmuştur:

"De ki, insanlar ve cinler birbirine yardımcı olarak bu Kur'anın benzerini ortaya koymak için biraraya gelseler, and olsun ki yine de benzerini ortaya koyamazlar."(1)

Cinlerden bir grup, Kur'anın, **"Ey Muhammed, de ki: "Cinlerden bir topluluğun Kur'an'ı dinlediği bana vahyolundu; onlar şöyle demişlerdir: "Doğrusu biz doğru yo-**

(1) İsrâ sûresi, âyet: 88

la götüren, hayrete düşüren bir Kur'an dinledik de ona iman ettik. Biz Rabbimize hiç bir şeyi ortak koşmayacağız..."[1] ayetlerini dinlediklerinde, hemen imana koşmuşlardır.

Kur'an'ı hayretler içinde dinleyip iman eden bu topluluğu Allah bizlere Ahkaf sûresinde şöyle anlatmıştır:

"Ey Muhammed, Kur'an'ı dinleyecek cinlerden bir takımını sana yöneltmiştik. Onlar Kur'an'ı dinlemeye hazır olunca birbirlerine: "susun!" dediler.

Kur'an'ın okunması bitince, her biri birer uyarıcı olarak kavimlerine döndüler. Şöyle dediler: "Ey Milletimiz! Doğrusu biz Musa'dan sonra indirilen, kendinden öncekileri doğrulayan, gerçeği ve doğru yolu gösteren bir kitab dinledik. Ey kavmimiz! Allah'a çağıran Muhammed'i (S.A.V.) dinleyin ve ona inanın da, Allah da sizin günahlarınızı bağışlasın ve sizi can yakıcı azabdan korusun. Allah'a çağıran Muhammed'e uymayan kimse bilsin ki, Allah'ı yeryüzünde âciz bırakamaz, onların ondan başka dostları da bulunmaz. İşte onlar apaçık sapıklıktadırlar..."[2]

İşte Kur'an'ın bu âyetleri, Peygamberimizin insanlara ve cinlere, hatta tüm kâinata gönderildiğini isbat etmektedir.

Bunu isbat eden hadislere gelince, bunlardan bir kaç tanesini serd edelim:

Cabir (r.a.)'dan:

Allah Resûlü (S.A.V.) buyurdu:

"Benden önce hiçbir peygambere verilmeyen beş şey bana verildi..."

(1) Cin sûresi, ayet: 1-2
(2) Ahkaf sûresi, ayet: 29-32

O beş şeyi saydı ve nihayet şunu söyledi, "Önceleri bir peygamber yalnız kavmine gönderilirdi, ben ise bütün insanlığa gönderildim..."

Cevherî'ye göre insan kelimesi hem insanlar için hem de cinler için kullanılır.

Rağıb: "Nas" fikir ve görüş sahibi olan hayvan topluluğudur. Cinlerin de fikir ve görüşleri vardır. "Nas"; kelimesi "Nâse yenûsu" kökünden gelmedir, ki bu kelime herhangi bir varlık hareket ettiği zaman kullanılır.

Öyleyse Muhammed (S.A.V.) insanlar ve cinler dahil, bütün varlıklara peygamber olarak gönderilmiştir. Evet onlara hem müjdeci hem de (azâba karşı) uyarıcı olarak gönderilmiştir. İşte O bununla diğer peygamberlere üstün olmuştur.

CİNLERİN MİLLETLERİ VE MEZHEBLERİ

Allah (C.C.) bize cinlerin şöyle dediklerini bildirmiştir:

"Doğrusu aramızda iyi olanlar da vardır, bundan aşağı bulunanlar da vardır. Biz türlü türlü yolda olan topluluklardık."[1]

"İçimizde kendini Allah'a vermiş olanlar da, kendilerine yazık edenler de vardır. Kendini Allah'a veren kimseler, işte onlar doğru yolu arayanlar, ona lâyık olanlardır. Kendilerine yazık edenlere gelince, onlar cehennemin odunları oldular."[2]

Bu ayetlerden de anlaşılacağı vechiyle cinlerin de çeşitli mezhebleri vardır.

Süddî der ki: Cinler de sizin gibidir; içlerinde mürcî, kaderî, râfızî ve haricî olanlar da vardır...

(1) Cin sûresi, ayet: 11
(2) Cin sûresi: 14-15

CİNLER YAPTIKLARI AMELLERDEN SEVAB ALIRLAR MI?

Alimlerin bu konuda iki ayrı görüşü vardır:

1- Cinler aynı, insanlar gibi itaatte bulundukları zaman sevab alırlar, isyan ettikleri zaman azaba uğrarlar. Bu görüşü, Malik, İbn-i Ebî Leylâ, Şafii, Ahmed ve İbn-i Abbas (r.a.) paylaşmaktadırlar.

2- Onların sevabı yoktur, onlar sadece cehennemden kurtulurlar. Sonra onlara "Haydi hayvanlar gibi toprak olunuz!" denir. Bu görüşü, Ebû Hanife, Leys b. Ebu Süleym serd etmiştir.

Doğrusu; cinler hem mükâfatlandırılırlar, hem de kötü amellerinden dolayı cezalandırılırlar. Kur'an'ı Kerim bunu göstermektedir. Allah buyurdu: "İşlediklerine karşılık her birinin dereceleri vardır..."(1)

"Verilen söz, gerek cinlerden ve gerek insanlardan gelip geçmiş ümmetler içinde, onların aleyhine gerçekleşmiştir..."(2)

Allah yine buyurmuştur:

"İçimizde Allah'a kendini verenler de, kendilerine yazık edenler de vardır.

Kendini Allah'a veren kimseler; işte onlar, doğru yolu arayanlar, ona lâyık olanlardır. Kendilerine yazık edenlere gelince, onlar cehennemin odunları olular."(3)

Bu deliller içinde en açık ve seçik olanı, şu ayeti kerimede belirtilen husustur: "Rabbine karşı durmaktan korkan

(1) En'am sûresi, ayet: 132
(2) Fussılet sûresi, ayet: 25
(3) Cin sûresi, ayet: 14-15

kimseye iki cennet vardır. Öyleyken Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlarsınız?"(1)

Buradaki hitab, hem insanlara hem de cinleredir. Allah, onlara verdiği iki cennetten dolayı onlara büyük bir lütufta bulunduğunu beyan ediyor.

Demek ki onlar iman edip de iyi ve güzel amellerde bulundukları zaman, mükâfâtlanıp cennete gireceklerdir. Bu ayetler bunu göstermektedir.

Hadiste varit olmuştur:

"Allah Resûlü (S.A.V.) bu sûreyi okuduğu zaman Ashabına şöyle buyurdu:

"Cinler, buna sizden daha güzel cevab verdiler; çünkü bunlardan herhangi bir ayeti okuduğum zaman hemen şu cevabı verdiler "Ey Rabbimiz! Biz senin nimetlerinden hiç birini kesinlikle yalanlamayız!..." (Tirmizî)

Akıl da bunu destekler. Allah onlardan kâfir olanları cehennemle tehdit etmiştir. İtaat edenleri elbette ki cennetle tebşir eder; çünkü mutlak adalet sahibi O'dur.

Cinlerin imanlılarının cennete gireceklerine dair, her ne kadar alimler aralarında ihtilaf etmişlerse de, onlar buna karşılık kâfirlerinin mutlaka azab göreceklerine dair söz birliği yapmışlardır. Nitekim Fussilet sûresindeki, "Ateş, onların Mesvâsidir" ayetinde kâfirlerinin varacak oldukları yerin cehennem olduğu belirtilmiştir. Cin sûresinin 15. âyetinde ise, "Kendilerine yazık edenlere gelince, onlar cehennemin odunları olmuştur" buyurulmuştur.

(1) Rahman sûresi, ayet: 46-47

ÜÇÜNCÜ BAB

CİNLERİN ÖZEL HAYATLARI

- Cinler evlenip ürerler mi?
- Cinlerle insanlar birbirleriyle evlenirler mi?
- Cinlerle insanların evlenmesi meşru mudur?
- Cinlerle insanların cinsî ilişkisinde yıkanmak gerekir mi?
- Cinlerin insanlardan edindikleri çocukları ne şekilde olur?
- Cinnin kocasını kaçırdığı kadının hükmü nedir?
- Cinler yerler, içerler mi?
- Nerede oturup konaklarlar?
- Onların bizim gibi binekleri var mıdır?

CİNLER EVLENİP ÜRERLER Mİ?

Evet. Şüphesiz cinler de evlenip ürerler; hem kitab hem de sünnet bizlere onların evlenip üreditklerini bildirmiştir.

Kitaba gelince, Cenab-ı Hak, şu ayette bizleri bu hususta şöyle bilgilendirmektedir, "**Ey insanoğulları! Siz beni bırakıp onu ve soyunu dost mu ediniyorsunuz? Halbuki onlar size düşmandır. Kendilerine yazık edenler için bu ne kötü değişmedir.**"(1)

İşte bu âyet-i kerime onların evlenip üreditklerini göstermektedir.

Kadı Abdu'l-Cebbâr der ki, "Zürriyet; aile ve çocuk demektir. Onların ince varlık olmaları, kendileri gibi ince ve latif yavru doğurmalarına mani değildir. Görmüyor musun biz bazı çok ince ve görünmeyen yaratıkları ancak çok düşünmekle görebiliyoruz. İşte onların da öyle ince ve latif olması evlenip üremelerine engel teşkil etmez.

Allah teâla buyurdu: "**Onlara, kendilerinden önce ne bir insan ve ne bir cin dokunmuştur...**"(2)

Bu ayet de onlarla temasın mümkün olduğunu göstermek-

(1) Kehf sûresi, ayet: 50
(2) Rahman sûresi, ayet: 56

tedir. Çünkü "temas" kelimesi, bakireliği izale etmek veya genel dokunmadır.

Sünnete gelince; bu babta Allah Resûlü (S.A.V.) şöyle buyurmuştur, **"Cinler de insanlar gibi doğururlar. Onlar sayıca daha çoktur."** (İbn-i Ebi Hatem)

CİNLERLE İNSANLAR, BİRBİRLERİ İLE EVLENİRLER Mİ?

Bazı çevrelerde, bir adamın cinlerden bir kadınla evlendiği veya insanlardan bir kadının cinle evlendiği yaygın hale gelmiştir. Acaba bu ne derece

Evet, bu doğru olabilir, çünkü Allah şöyle buyurmuştur:

"Mallarına ve çocuklarına ortak ol!"(1)

Allah Resûlü (S.A.V.) de şöyle buyurdu:

"Eğer, kişi hanımı ile cinsî ilişki kurarken besmele çekmezse, şeytan zekerine girer ve onunla beraber o da cima eder." (Şiblî, Akâmu'l-Mercan)

el-Hâfız İbn-i Hacer, İbn-i Abbas (r.a.)'dan:

"Kişi, eğer âdet halinde olan hanımı ile cinsî temasta bulunursa şeytan ondan önce davranır. Kadın ondan hamile kalır ve doğan çocuk da muhannes olur. Muhannesler cinlerin çocuklarıdır..."

İbn-i Teymiye de şu sözüyle bunu teyid etti, "İnsanlarla cinler bir birleriyle cinsî temasta bulunabilirler ve aralarında normal çocuk doğabilir.

Bu çok vuku bulmuştur." (el-Mecmu' 19/939)

(1) İsrâ sûresi, ayet: 64

Birçok tarihçiler ve muhaddisler insanlarla cinlerin evlendiklerine dair birçok eser ve haberler zikretmişlerdir. Bunlardan bir tanesine değinelim:

Ahmed b. Süleyman en-Neccâd, Emâlisinde, A'meş'ten rivayet etmiştir; dedi ki,

"Aramızda bir cin gelip evlendi. Ona dedim ki:

-Siz en çok hangi yemeği seversiniz?

-Pirinç?

Hemen bir pilav yapıp ona getirdik, yemeğe başladı, lokmanın kalktığını görüyordum, fakat kimseyi göremiyordum. Dedim ki:

-Sizde bizim canımızın çektiği şeylerden var mıdır?

-Evet! dedi.

-Peki içinizdeki rafızîler kimdir?

-Kötülerimiz! diye cevab verdi."

Bunun A'meşe kadar olan isnadı sahihtir. el-Hafız el-Mezzî böyle ifade etmiştir. Ebu Bekr el-Harâitî ile İbn-i Ebû Şeybe "el-Kelâid" kitabında bunu tahriç etmiştir.

Dârimî "İttibâus sünneti vel-Ahbâr" kitabında A'meş'ten tahriç etti:

Bana Buceyl'den bir şeyh anlattı; dedi ki: **"Cinlerden bir adam bir kızımıza ilgi duydu ve bizden istedi.** Dedi ki: **"Ben onunla haram olarak temas etmek istemiyorum. Bunun üzerine biz de onu onunla nikah kıyarak evlendirdik."**

Ebu Bekr b. Ebud-Dünya, Ebu Yusuf es'Serucî'den tahriç etti, dedi ki:

"Bir kadın Medine'ye gelip (bir adama) şöyle dedi: "Biz size yakın bir yerde konakladık, benimle evlen. "Onunla evlendi. Sonra tekrar gelip şöyle dedi: "Artık burdan ayrılıp gideceğiz, haydi beni boşa!- Ona geceleyin kadın kılığında geliyordu.

Adam Medine yollarında yürürken o kadının insanlardan dökülen buğday tanelerini topladığını gördü, **"Sen onu istiyor musun?"** diye sordu. Bunun üzerine kadın elini başına koydu, sonra ona baktı ve şöyle dedi:

-Hangi gözle beni gördün?

-Şu gözümle! deyince, hemen parmağı ile işaret etti ve adamın gözü aktı (yani çıktı)..."

Şiblî, Kadı Celâleddin er-Razî'den,

"Babam doğudan ailesini getirmek için yolculuğa çıktı. - şöyle anlattı-:

el-Biyre'yi geçtiğimde, yağmura tutulduk ve bir mağaraya sığındık. Bir topluluk içindeydim. Gece uyurken bir şeyin beni uyandırmakta olduğunu gördüm. Uyanınca tek ve yarık gözlü bir kadınla karşılaştım, korktum, şöyle dedi:

-Korkma, sana bir zararım dokunmayacak. Ben sadece ay gibi güzel olan kızımla seni evlendirmek için geldim.

Korkumdan sadece şöyle diyebildim, **"Allah hayırlısını versin. Bir de baktım ki bir takım adamlar geliyorlar. İyice bakınca, onların bana gelen kadın kılığında olduklarını gördüm. Hepsinin gözleri uzunlamasına yarık idi.**

Kadı ve şahitler şeklinde idiler. Kadı, şahitlerin huzurunda benim nikâhımı kıydı. Nikâhımız kıyıldıktan sonra kalkıp gittiler. Kadın o güzel kızını getirdi, çok güzeldi, fakat onun da

gözü annesinin gözü gibi yarıktı. Kızı yanımda bırakıp çekip gitti. Çok korkmuştum; yanımdaki taşları oradakileri uyandırmak için atmaya başladım; kimse uyanmadı. Bu defa dua ve tazarrua başladım. Sonra oradan ayrılma zamanı geldi, ayrıldık; fakat o genç kız yanımdan ayrılmıyordu. Üç gün bu böyle devam etti.

Dördüncü gün o kadın geldi, **"Galiba sen bu genç kızı beğenmedin. Ondan ayrılmak istiyorsun"** dedi.

"Evet!" dedim.

"Öyleyse onu boşa!" deyince, hemen onu boşadım. Ondan sonra gitti. Bir daha onları görmedim..."

İnsanlarla cinlerin evlendiklerine dair varit olan bunca haberlere rağmen yine de bazıları bunun imkânsız olduğunu söylüyorlar ve diyorlar ki:

"Cin, ateş unsurundandır. İnsan ise şu dört unsurdan meydana gelmiştir: Hava, su, toprak ve ateş. Buna göre ateş unsuru, cin kadının rahmine insan nutfesinin düşmesini önler. Çünkü nutfe yaştır, ateş yakıcıdır."

Bu itiraza şöyle cevab verilebilir:

Cinler her ne kadar ateşten yaratılmışlarsa da, onlar bu ana unsurları üzerinde kalmamışlardır. Bilakis yemek, içmek, doğurmak, üremek ile kendi ana unsurlarından çıkmışlardır. Tıpkı insanoğullarının kendi ana unsurları olan topraktan çıktıkları gibi...

Kaldı ki, ateşten yaratılan, cinlerin atasıdır; tıpkı topraktan yaratılan, insanların atası Âdem olduğu gibi... Babalarından mâada cinlerden hiç biri ateşten yaratılmamıştır. Adem'den başka evladlarından hiç birinin topraktan yaratılmadığı gibi.

Bunlara ilâve olarak şu gerçek de ortadadır: Allah Nebisi

(S.A.V.) namazda kendisine musallat olan şeytanı boğmak istediğinde, dilindeki ıslaklığı hissetmiştir. Nitekim daha önce buna işaret ettik.

Diğer bir rivayette ise peygamber (S.A.V.) şöyle buyurmuştur:

"Onu boğmaya devam ediyordum, nihayet salyasının ve şeytanın dilinin soğukluğunu hissettim."

Peygamber (S.A.V.)'in işaret buyurduğu bu şeytanın salyasının, onun asıl unsuru olan ateşten intikal ettiğini göstermektedir; çünkü, eğer o eski hali üzerinde olsaydı, o soğukluk nereden kaynaklanacaktı?

CİNLERLE İNSANLARIN EVLENMESİ MEŞRU MUDUR, DEĞİL MİDİR?

İmam Hasan, Katâde, İshak ve Hakem gibi âlimlerden bir grup, insanların cinlerle evlenmesini kerih gördü.

Malik b. Enes'in ifadesine göre, bunun caiz olduğu anlaşılmakla beraber, hoş karşılamadığı da meydana çıkıyor.

Ebu Osman Said b. el-Abbas er-Razî (el-İlhâmu vel-Vesvesetu) kitabında cinlerle evlenme bahsinde şöyle diyor:

Bir takım insanlar İmam Malik b. Enes'e bir mektub yazarak, cinlerle evlenmenin hükmü sordular. Dediler ki: **"Bizim burada cinlerden bir adam var. Bizden kız istiyor. Zina yapmak istemediğini, meşru şekilde evlenip onu kendi sine zevce yapmak istediğini söylüyor. Acaba bu hususta siz ne dersiniz?**

İmam Malik'in cevabı:

"Dinde bu hususta herhangi bir sakınca görmüyorum; ancak hoş da karşılamam; çünkü kadın hamile kaldığı zaman, kendisine:

-Kocan kimdir? diye sorulunca, o da **"Cinden bir adamdır"** diye cevab verirse; İslam'da fesad alıp yürür, büyük şayia ve dedikodulara sebep olur..."

Ulemadan bazıları da bunu kesin olarak yasak olduğunu söyledi, delil olarak da Allah'ın, şu ayet-i kerimede; insanların kendi cinsinden olan kadınlarla evlenip muhabbet tesis ettiklerini ve bu sebeple kendilerine büyük bir lütufda bulunduğunu beyan buyurduğunu gösterdiler:

"İçinizden kendileriyle huzura kavuşacağınız eşler yaratıp, aranızda muhabbet ve rahmet var etmesi, onun varlığının belgelerindendir..."[1]

İnsanlarla cinler arasında evlilik vukua gelirse, eşler arasında uyum sağlanması mümkün olamaz; çünkü cinsler değişiktir. Evlenmenin hikmeti kalmaz; çünkü mezkur ayette işaret edilen huzur ve sevgi gerçekleşmez.

Bir de Peygamber (S.A.V.)'in bunu yasakladığını delil gösterdiler.

Zuhrî'den uzunca bir senedle rivayet edilmiştir: "Allah Resûlü (S.A.V.) cinlerle evlenmeyi yasak kılmıştır." Bu hadis mürseldir. Üstelik sened zincirinde İbn-i Lahia vardır.

CİNLERLE CİNSÎ TEMASTAN YIKANMAK LAZIM GELİR Mİ?

Bazı hanefî alimleri yıkanmanın gerekmediğini ileri sürdüler.

Hanbelî alimlerinden Ebu'l-Mualî b. Müncî, İbni'l-Hattab el-Hanbelî'nin "Şerhu'l-Hidaye" kitabında şöyle zikretti: "Bir kadın dedi ki: **"Bir cin, bana erkeğin kadına geldiği gibi geliyor. Gusül gerekir mi?"**

(1) Rûm sûresi, ayet: 21

Hanefî alimlerinden bazılarına göre gusül gerekmez.

Ebu'l-Mualî dedi ki: Eğer kadın, "**Bir cin bana erkek gibi temas etti** -yani cinsi ilişki kurdu- deseydi, gusül gerekmezdi; çünkü ilaç ve ihtilam gibi ortada bir sebep yok, bu tıpkı, rüyada boşanmasız ihtilam gibidir.

CİNLERİN İNSANLARDAN EDİNDİKLERİ ÇOCUKLARIN ŞEKLİ

Cinlerin insanlardan edindikleri çocuklar "Muhannes" gibidirler.

İbn-i Abbas der ki: Muhannesler, cin çocuklarıdır.

İbn-i Abbas'a, "**Bu nasıl olur?**" diye sorduklarında, şu cevabı verdi:

"**Allah ve Resûlü kişinin hayız halindeki hanımı ile cinsî ilişki kurmasını yasakladılar. Şayet o halindeyken onunla cinsî ilişki kurarsa şeytan ondan önce davranır, kadın hamile kalır ve doğan çocuk da "muhannes" olur.**"

Bunu, Tartusî (Tahrimu'l-Fevâhiş) kitabındaki (**Muhannes nereden olur?**) babında tahriç etti.

CİNLERİN KOCASINI KAÇIRDIĞI KADININ HÜKMÜ

Alimler hangi sebeple olursa olsun, kocasını yitiren kadın hakkında ihtilaf ettiler. Bu babta kayda değer en güzel görüş, Ömer b. el-Hattâb (r.a.)'ın görüşüdür:

İbn-i Ebid-Dünya Abdurrahman b. Ebî Leyla'dan tahriç etti:

Kavminden bir adam cemaatle yatsı namazını kılmak için evden çıktı. Kayboldu. Karısı, Ömer b. El-Hattâb (r.a.)'a gidip durumu bildirdi. Hemen durumu kadının kabilesinden öğrenmek istedi; kabilesi de onu doğruladı. Bunun üzerine kadının dört yıl beklemesini emretti. Bekledi. Sonra Ömer'e gelip sürenin dolduğunu bildirdi. Sonra Ömer, ona evlenebileceğini söyledi ve kadın evlendi. Aradan çok geçmeden eski kocası çıka geldi. Durum Hz. Ömer'e aksedildiğinde, Ömer (r.a.) dedi ki:

"**Biriniz, ailesi sağ olduğunu bilmeden uzun zaman kayboluyor...**"

"**Benim özürüm vardır...**"

"**Nedir özürün?**"

"**Cemaatle yatsı namazını kılmak için evden çıktım;** beni cinler gelip kaptı; uzun zaman onlarla beraber yaşadım. Sonra inanmış cinler onlarla savaştı. Ve onları mağlup edip bir takım esirler aldılar. İşte ben de o esirler arasındaydım. Bana dinimin ne olduğunu sordular, müslüman olduğumu söyleyince, "**Sen bizim dinimizdensin, seni biz esir yapamayız, istersen aramızda kal, istersen ayrılıp git!**" dediler ve beni kalmakla gitmek arasında serbest bıraktılar. Ben de aralarından ayrılmayı uygun buldum. Gece bana insan kılığında konuşan cinler geldiler, gündüz rüzgâr şeklinde idiler ve ben onlara tabi oluyordum.

-Peki yemeğiniz ne idi?

-Üzerine besmele çekilmeyen her şey.

-İçeceğiniz?

-Sarhoş yapmayan şarab, yani meyve suyu.

Bunun üzerine Ömer (r.a.) ister kadını al, istersen verdiğin mehiri geri al, dedi.

CİNLER YİYİP, İÇERLER Mİ?

İnsanların bu hususta üç ayrı görüşü vardır. Biz bu görüşleri dörde çıkarıyoruz:

1) Cinlerin tümü yemezler, içmezler,

2) Onlardan bir sınıf yemez, içmez; diğer bir sınıf, hem yer hem içer,

3) Bütün cinler yerler, içerler. Ancak bu görüş sahibleri kendi aralarında ihtilaf ettiler; bazıları onların yemeleri sadece koklama ve rahatlamadır; ne çiğnerler ve ne de yutarlar. Dediler ki, bunların istinad ettikleri bir delilleri yoktur.

Diğer bir kısmının görüşü: Yeme içmeleri aynı, insanlar gibi çiğneme ve yutmadır. İşte Sahih hadislerin desteklediği ve tanıklık ettiği görüş budur.

Onların çiğneyip yuttuklarını şu hadis ispatlamaktadır:

Ümeyye b. Mahşî'den Ebu Davud rivayet ediyor:

"Şeytan onunla beraber yiyordu. Allah (Celle Celaluhu)'nun adını anınca, karnındakini kustu."

Buharî'de Ebu Hüreyre (r.a.)'dan rivayet edilmiştir:

"O'na taharetlenmek için bir kaç taş getirmesini emretti; ve şöyle dedi, "Bana kemik ile hayvan tersini getirme!" Kemik ve tersi yasaklamasının sırrı ve sebebini Ebu Hureyre sorunca, şöyle buyurdu: **"Çünkü onlar, cinlerin yiyeceğidir. Bana Nusaybinin cin delegesi geldi; -Ne güzel cinlerdi onlar!- Benden azık istediler. Allah'a uğradıkları her kemik ve hayvan tersinin onlar için birer azık olması için yalvardım."** (Tirmizî)

Yine Tirmizî'nin Sünen'in'de sahih isnadla varit olmuştur:

"Ters ve kemikle taharetlenmeyin, çünkü onlar, cin kardeşlerinizin yiyeceğidir."

Peygamber (S.A.V.) bize şeytanın sol elle yediğini, bizim ona muhalefet etmemizi tenbihlemiştir.

Müslim İbn-i Ömer (r.a.)'dan:

Peygamber (S.A.V.) buyurdu,

"Biriniz yemek yediğinde, sağ eliyle yesin, su içtiği zaman da sağ eliyle içsin; çünkü şeytan sol eliyle yer-içer."

Bu hadislerin tümü cinlerin yeyip içtiklerini göstermektedir. Bazıları son hadisi ve benzerlerini mecazî anlama hamlettiler. **"Şeytan sol eliyle yer"** kavlini şöyle yorumladılar: Yani sol elle yemeği şeytan sever. Tıpkı kırmızı renk şeytan süslemesidir, denildiği gibi. Yani kırmızı rengi şeytan insana süsler ve ona davet eder, demektir.

Alimlerden bir kısmının görüşü: Bir sözü, hakiki anlamına hamletmek mümkün iken, mecazî manaya hamletmenin hiç bir değeri, yolu ve yordamı yoktur.

CİNLERİN MESKENLERİ VE EVLERİ

Cinler de insanlar gibi yeryüzünde otururlar; ancak daha çok sahralarda ve harabelerde bulunurlar. Necaset yerlerinde mezbelelerde, hamamlar ve kabirlerde bulunurlar.

Onun için birçok cinciler, şeytanların barınağı olan bu yerlere giderler.

Hamamlarda namaz kılınmasını yasaklayan hadisler varit olmuştur, çünkü hamamlar necaset yeridir, cinlerin barınağıdır. Kabirlerde de namazdan alıkonmuştur; çünkü oralarda

namaz kılmak şirke yol açar. Kaldı ki mezarlıklar da cinlerin barınağı olmaktadır.

İnsanları bozacak olan yerlerde de çok bulunurlar mesela, çarşılar gibi.

Bu sebepledir ki Allah Resûlü (S.A.V.) eshabdan birine şu tavsiyede bulunmuştur,

"Elinden gelirse, çarşıya ilk giren sen olma! Oradan ilk çıkan da sen olma! Çünkü çarşılar şeytanın savaş alanıdır, bayrağı oraya dikilir." (Müslim)

Şeytan da insanoğlunun evinde barınır, onu evlerden kovup uzaklaştırmak ise, Besmele ile mümkündür. Nitekim bu babta Müslim ve Ebu Davud, Cabir (r.a.) dan şu hadisi naklet-mişlerdir: Allah Resulü (S.A.V.) buyurmuştur,

"Kişi evine girdiğinde, girerken ve yemek yerken besmele çekerse şeytan şöyle der, "Siz bu evde geceliye-mezsiniz; size burada akşam yemeği de yoktur." Eve gi-rerken besmele çekip de yemek yerken çekmezse, o za-man şöyle der: Haydi yemeğe yetiştiniz, ama burada ge-celiyemezsiniz. Eve girerken de besmele çekmezse: "Haydi hem yemeğe hem de gece kalmaya yetiştiniz!" der..."

Şeytanın oturmaktan hoşlandığı yerlerden birisi de, gü-neşle gölge arasındaki yerdir. Bu sebepledir ki Peygamber (S.A.V.) bizleri orada oturmaktan alıkoymuştur. Sünen Esha bının naklettiği hadisde böyle geçer.

CİNLERİN BİNEKLERİ

Peygamber (S.A.V.) cinlerin de insanlar gibi binek hayvan-ları bulunduğunu bildirmiştir; nitekim Müslim'in İbn-i Mes'ud (r.a.)'dan naklettiği hadiste varit olmuştur,

"Cinler Peygamber (S.A.V.)'den azık istediler. Onla-ra şöyle dedi:

"Üzerine besmele çekilen her kemik, elinize geçerse sizin için çok etli olur. Her tezek de bineklerinizin alafı-dır..."

Bu hadis, cinlerin de bineklere sahip olduklarını, her teze-ğin de o bineklerinin yiyeceği olduğunu göstermiştir.

DÖRDÜNCÜ BAB

CİNLER VE İLİM

-Cinlerin hadis rivayet etmesi
-Cinlerin tıbbı bilmesi, bazı insanlara onun usûlünü öğretmesi
-Bazılarının va'z etmesi
-Fetva vermeleri
-İçlerinden hekim olanları

CİNLERİN HADİS RİVAYET ETMESİ

Bazı haber ve eserlere göre, cinlerden bazı ferdlerin Allah Resûlü (S.A.V.)'den hadis rivayet ettikleri varit olmuştur. Biz şimdi bunlardan bazılarını sunalım:

Ubey b. Ka'b der ki: Bir kavim Mekke'ye gitmek üzere yola çıktı; yollarını şaşırdılar, yorulup bitab kaldılar. Ölümle burun buruna gelince, kefenlerini giyip ölmek için uzanıp yattılar. Derken ağaçlar arasından bir cin çıkıp şöyle dedi: "**Ben peygamber (S.A.V.)'i dinleyen cinlerden kalma bir cinnim. Onun şöyle buyurduğunu duydum:**

"Mü'min, mü'minin kardeşidir, gözü ve delilidir. Onu aldatmaz. İşte su, işte yol!... Sonra onlara hem suyu, hem de yolu gösterdi..." (Ebû Nuaym)

Abdurrahman b. Bişr'in Mevlâsı der ki:

Hz. Osman'ın emirliği zamanında bir takım kişiler hacca gitmek üzere yola çıktılar. Yolda susadılar. Tuzlu bir suyun yanına vardılar. Biri şöyle dedi:

"Biraz daha ilerlerseniz, iyi olur; çünkü bu suyun bizi helâk etmesinden korkuyoruz. Asıl su önünüzdedir."

Akşama kadar yürüdüler. Su bulamadılar. Birbirlerine şöyle dediler: O tuzlu suya dönseniz, iyi olur. Yola girdiler.

Kara bir ağaca vardılar. Kapkara cisimli bir adam çıkıp onlara şöyle dedi:

"Ey kafile! Ben Allah Resûlünün (S.A.V.) şöyle buyurduğunu duydum: "Kim Allah'a ve ahiret gününe iman ediyorsa, kendi nefsi için sevdiğini müslümanlar için de sevsin, kendi nefsi için istemediğini müslümanlar için de istemesin. "Haydi, Ekümme'ye varıncaya kadar yürüyün. Onun sol tarafından gidin. İşte su oradadır." Onlardan biri bunun üzerine şöyle dedi: **"Biz onu şeytan olarak görüyorduk."** Diğeri ise şöyle dedi:

"Şeytan onun gibi konuşmaz ki. O muhakkak mümin cinlerdendir."

Onun dediği yere doğru yürüdüler ve tarif ettiği suyu orada buldular." (Bunu Ebû Bekr b. Muhammed tahriç etti.)

CİNLERİN TIBBI BİLMESİ, BAZI İNSANLARA ONUN USÛLÜNÜ ÖĞRETMELERİ

İnsanlardan kimileri hastaları tedavi edebileceklerini ve tedavi yöntemini cinlerden öğrendiğini iddia ederler.

Biz tedavisi imkânsız bazı hastalıkları onların tedavi edebildiklerini eskiden duyduğumuz gibi şimdi de duymaktayız. Bu hususta birçok hikâyeler dinledik.

Bu rivayetlerden birisi, Nadr b. Amr el-Harisî'nin rivayeti dir ki, o rivayetinde şöyle demiştir:

"Cahiliyet devrindeydik, yanımızda bir havuz vardı; bir desti ile bana su getirmek için kızımı yolladım. Kız gecikti, gelmez oldu. Aramakla yorulduk, bitap düştük ve ondan ümidimizi kestik. Bir gece gölgeliğimin önünde oturuyordum, bana yaşlı bir adam göründü. Yaklaşınca onun kızım olduğunu gördüm. **"Kızım!"** diye haykırdım.

"Evet kızın!" dedi.

"Yavrum, nerede idin?"

"Beni, havuza gönderdiğin gece, bir cin kapıverdi. Beni uçurdu. Cinlerle kendi arasında bir harp vaki oluncaya kadar onun yanındaydım. O harp yaparken Allah'a şöyle söz verdi: "Eğer ben bu harbi kazanırsam, kızı ailesine geri göndereceğim." Harbi kazandı, işte gördüğün gibi beni geri gönderdi."

Derken birden rengi değişti. Saçı döküldü, eti gitti. Yanımızda kaldı ve düzeldi. Sonra onu amcasının oğullarından biri istedi ve biz de onunla evlendirdik.

Cin, onunla kendi arasında bir parola koymuştu; **"Başına bir şey geldiği zaman duman haline gel!"** Bir gün amcasının oğlu onu kötüledi ve şöyle dedi:

"Sen insan değil, şeytansın!" Kız, hemen duman oluverdi.

Bunun üzerine bir ses duyuldu:

"Ne istiyorsun ondan, eğer ona doğru bir adım daha atarsan gözlerini çıkartırım; ben onu cahiliyette kendim için korurdum, şimdi ise dinim için koruyorum." Adam dedi ki:

"Haydi kendini bize göster de seni görelim!"

"İşte biz bunu yapamayız. Çünkü babamız bizim için üç dilekte bulundu: Görmemizi, görülmememizi istedi. Toprak tabakaları arasında olmamızı ve birimizin dizleri çenesine ulaşıncaya kadar yaşayıp sonra tekrar gençleşmesini..."

"Bize sıtma ilacının ne olduğunu anlatır mısın?"

"Hani suda örümceği andıran küçük bir hayvancık var ya?"

"Evet!"

"İşte onu alırsın, ayaklarının birine yün ipliği bağlarsın, sonra onu sol koluna bağlarsın."

Adam bunu uyguladı, bağlardan çözülür gibi dinçleşti.

Yine rica etti:

"Kadınların istediğini isteyen bir adamı bize anlatır mısın?"

"Adamlar onunla temas kurdular mı?"

"Evet!"

"Eğer böyle bir şey olmasaydı veya yapmasaydı ben sana onu anlatırdım." (Bunu Şiblî, 'Akâmul-Mercan'da anlattı ve onu "el-Hevatif" yazarına izafe etti).

Zeyd b. Vehb:

Harbe çıktık. Bir adada konakladık. Ateş yaktılar; birden büyük bir taşla karşılaştık. Topluluktan bir adam dedi ki:

"Ben büyük bir taş görüyorum. Belki içinde kim olduğunu bileceksiniz." Bunun üzerine ateşlerini söndürdüler. Karanlıkta biri geldi ve ona denildi ki:

-Sen bizi evimizden ettin!

-Sana bir tıp öğreteceğim. Bir hasta sana bir acısından yakınırsa, içinden onun ilacının ne olduğunu his edersen o onun ilacıdır.

Bir gün Kûfe mescidinde idi, karnı burnunda bir adam gelip dedi ki:

-İşte ben yesem de yemesem de gördüğün gibiyim. Bana bir ilaç tavsiye et. O, yanındakilere şöyle dedi:

"Şu benden ilaç isteyen adama şaşmıyor musunuz? Bugün meyveden ölecektir."

Adam gitti, onun söylediği gün gelip şöyle dedi:

-Bu adam yalancıdır! Öteki dedi ki: "Sorun bakalım, acısı ne oldu?"

Sordular, şu cevabı aldılar:

-Acısı gitti. Bunun üzerine dedi ki: **"İşte ben onu bununla korkuttum.** (Abdullah b. Muhammed el-Kureşi tahriç etti.)

CİN VAİZLERİ

İnsanlarda olduğu gibi cinlerde de vaizler vardır. Hattâ cin vaizlerinde hikmetli sözler ve güzel öğütler insanlardan daha çoktur.

Bizi şu olay çok güzel aydınlatır:

Ebu Halife el-Abdî anlatıyor:

Küçük bir oğlum vefat etti. Çok üzüldüm; uykularım kaçtı. Bir gece evimde karyolama uzanıp yatıyordum; evde hiç kimse yoktu. Derin bir üzüntü içinde, ölen oğlumu düşünüyordum. Evin bir tarafından birisi şöyle seslendi:

"Esselamu Aleyküm ve Rahmetullahi yâ Halife!"

"Ve aleykümüsselam ve Rahmetullah..." dedim. Çok, korkmuştum. Sonra Âl-i İmran sûresinden Cenab-ı Hakk'ın şu kavline kadar bazı ayetler okudu: **(Ve mâ indellahi hayrun lil-Ebrâr...)"** (Âl-i İmran 198)

Sonra şöyle dedi:

"Ey Halife!"

"Buyur!" dedim.

"Sadece sen kendi çocuğunun mu yaşamasını isti-

yorsun! Sen Allah katında Muhammed'den, daha mı kıymetlisin ki, oğlu İbrahim ölmüştü de: "Göz yaşarır, kalb üzülür. Biz Rabbimizi kızdıracak bir şey söylemeyiz!" demişti.

Allah bütün insanlara ölümü takdir ettiği halde sadece senin oğlunu mu ölümsüz yapacaktı? Sen onun yaratma işine karışıp da Allah'ı kızdırmak mı istiyorsun? Eğer ölüm olmasaydı, yeryüzü bu kadar insanları nasıl alacaktı?

Üzüntü olmasaydı, insanlar rahatlığın kıymetini takdir edemezlerdi. Sonra dedi ki:

-Bir ihtiyacın var mıdır?

-Allah seni esirgesin, kimsin sen?

-Ben cin komşularından biriyim! dedi." (İbn-i Ebid-Dünya)

CİNLER DE FETVÂ VERİR

Yahya b. Sabit anlatıyor: Mina'da Hafs et-Tâifi ile beraber olduğunu söyledikten sonra sözünü şöyle sürdürüyor:

Baktım ki saçı, sakalı beyaz bir ihtiyar, insanlara fetva veriyordu. Hafs bana şöyle dedi:

-Ey Ebu Eyyub, acaba fetva veren bu yaşlı adam ifrit midir? Ne dersin!

Hafs ona benimle beraber yaklaştı. Hafsa söyle bir baktım; elini pabuçlarına koydu, sonra şiddetlendi, cemaat da ona tabi oldu ve şöyle diyerek kaçtı:

"Ey Cemaat! O ifrittir!.." (İbn-i Şeker)

CİNLERİN ÇEŞİTLİ HİKMETLER BİLMESİ

İshak b. Ubeydullah b. Ebu Ferve anlatıyor:

Cinlerden bir grup, insan kılığına girip bir adama geldiler ve şöyle dediler: **"Senin olmasını istediğin en güzel şey nedir?"**

"Deve!"

"Bedbahtlığı, yorgunluğu, uzun belayı istedin! Bunlar gurbette senin başına gelip sevdiklerinden seni uzaklaştıracaktır" dediler ve yanından ayrıldılar.

Sonra başka birine geldiler ve ona da şöyle dediler:

"Senin olmasını en çok istediğin şey nedir?"

"Köleler!"

"İstifade edilen şeref, kazıklar gibi kin, mal ve helâk..." deyip onun yanından da uzaklaştılar. Başka birine gelip şöyle dediler:

"Sahip olmak istediğin, sence en kıymetli şey nedir?"

"Ben koyunları pek severim!"

"Yiyenlerin yiyeceği, dilenciye verilen, seni harbte taşımayan, yağmada sana katılmayan, seni üzüntüden kurtarmayan şeyler..." diyerek uzaklaştılar. Bir başkasına gidip şöyle dediler:

"Söyle bakalım, sahip olmak istediğin, sence en güzel şey nedir?"

"Ekini severim."

"Ektiğin zaman, yaşantının yarısını, ekmediğin zaman bir şey bulamadığın şey!" diyerek uzaklaştılar. Başka birine varıp dediler ki:

"Senin olmasını arzuladığın en güzel şey nedir?"

"Kaç kişisiniz, sizi konuk edeyim" dedi ve onlara ekmek getirdi.

"Yararlı buğday!" dediler. Onlara et getirdi: **"Ruh yiyen ruh, azı çoğundan iyidir!"** dediler; onlara hurma ve süt getirdi: **"Hurma ağaçlarının hurması, güzel hayvanların sütü! Haydi, besmele çekip yiyiniz!"** dediler.

Dedi ki: "Yediler".

Sonra şöyle dediler:

"Bize söyle bakalım, sence en keskin şey nedir? En güzel şey nedir? En güzel kokan şey nedir?"

"En keskin şey, yitik bağırsağı atan azı dişidir; verimli toprakta yürüyen kişinin ardından gelen şey de en güzel şeydir! En güzel kokan şey de yağmurun ardından kokan çiçektir!" diye cevab verdi.

"Senin olmasını en çok istediğin şey nedir, bize bildir!" dediler.

"Ölüm'ü isterim!"

"Senden önce hiç kimsenin istemediğini istedin!"

"Neden biliyor musunuz? Şayet ben iyi kimse isem, iyiliğim bana garanti edilir. Kötü biri isem, kötülüğüm bana yeter, daha fazla kötülük etmek istemem. Eğer zengin isem, fakir olmadan ölmüş olurum. Fakir isem fakirliğim bana yeter..." dedi.

"Bize tavsiyede bulun, bizi azıklandır!"

Hemen onlara bir kırba süt çıkardı ve şöyle dedi: **"İşte azığınız!"**

"Bize tavsiyede bulun!" dediler. Şöyle dedi: Şunu söyleyin:

"Lâ ilâhe illallah!" İşte önünüzde, arkanızda herhangi bir zarara uğramamanız için bu size yeter."

Onu insanlar ve cinlerden üstün tutarak yanından çıkıp gittiler. (İbn-i Ebid-Dünya)

BEŞİNCİ BAB

CİN VE PEYGAMBERLER

- Nuh'un (A.S.) gemisindeki şeytan
- Şeytan ve Musa (A.S.)
- Şeytan ve Zü'l-Kifl
- Şeytan ve İsa (A.S.)
- Şeytan, Peygamber kılığına girebilir mi?
- Peygamber (S.A.V.)'in gönderileceğine dair cinlerin haber vermesi
- Peygamber (S.A.V.)'in Ümmü Ma'bed'in çadırına konuk olacağına dair cinlerin verdiği haber

NUH'UN (A.S.) GEMİSİNDEKİ ŞEYTAN

İblis'in şaşırtması hakkında şöyle varit olmuştur:

Nuh Aleyhisselam gemiye bindiği zaman, tanımadığı bir ihtiyar gördü. Ve ona şöyle dedi:

-Seni buraya sokan sebep nedir?

-Eshabının kalblerini elde etmek için geldim ki, kalbleri benimle, bedenleri de seninle olsun...

-Ey Allah'ın düşmanı! Çık buradan! deyince, İblis şöyle dedi:

-İnsanların helak olduğu beş şey vardır ki onların üçünü sana anlatacağım; ikisini anlatmayacağım. Bunun üzerine Allah, Nuh Aleyhisselam'a şunu vahyetti: "**Üçüne lüzum yok, söyle, sana ikisini anlatsın. "Bunun üzerine İblis dedi ki: O iki ile insanlar helak olur:** Kıskançlık ve hırs... Kıskançlık sebebiyle lânetlendim ve kovulmuş şeytan yapıldım. Hırs sebebiyle, Âdem'e cennetin tümü mübah oldu; ihtiyacımı ondan alıp elde ettim, şimdi onu çıkarıyorum."

ŞEYTAN VE MUSA (A.S.)

İblis, şaşırtması hakkında şöyle demiştir:

İblis, Musa'ya rastladı ve şöyle dedi:

-Ey Musa! Allah seni peygamberlikle seçti ve seninle konuştu. Ben, Allah'ın yaratıklarından biriyim, günah işledim; tevbe etmek istiyorum, ne olur şefaat et de Rabbim tevbemi kabul etsin. Bunun üzerine Musa (A.S.) dua etti. Şöyle denildi:

"Ey Musa, haydi işin görüldü."

Sonra Musa, İblisle karşılaştı ve şöyle dedi: "Âdem'in (A.S.) kabrine secde edersen Allah senin tevbeni kabul edecek." Şeytan bu teklife karşı kibirlendi ve gazab ederek şöyle dedi: **"Ben onun dirisine secde etmedim de ölüsüne mi secde edeceğim?"**

Sonra İblis şöyle dedi: **"Rabbinin katında benim için aracı olduğun için bir hakkın geçti!** Onun için üç şeyde beni hatırlayıp dikkatli olmanı tavsiye ederim:

1) **Kızdığın zaman beni hatırla; çünkü ben kalbinde bir işaretim, gözüm gözünde olup senin kanının aktığı yerde (damarında) dolaşırım...**

2) Düşmanla karşılaştığın zaman beni hatırla, çünkü ben Âdemoğluna, düşmanla karşılaştığında gelirim; çocuğunu, karısını ve tüm ailesini hatırlatırım, o da harbden kaçar.

3) Sakın mahremin olmayan kadının yanında oturma; çünkü ben ondan sana, senden de ona bir elçiyim!.."

ŞEYTAN VE ZÜ'L-KİFL (A.S.)

İbn-i ebi'd-Dünya anlatıyor:

Peygamberlerden biri beraberinde olanlara şöyle dedi:

"İçinizde kim, bana, kızmayacağına, benimle aynı derecede olacağına, benden sonra kavmimde bulunacağına garanti verebilir?" Cemaatten bir genç şöyle dedi:

"Ben!" Sonra aynı sözü tekrar söyleyince, genç yine **"Ben!"** dedi.

Sonra o ölünce, genç onun yerine geçti; kavmini yönetmeye başladı, derken şeytan onu kızdırmak için geldi. Adam birine dedi ki:

"Haydi onunla beraber git". Gitti, geldi. Ona bir şey görmediğini bildirdi.

Sonra şeytan yine geldi, bu defa onunla başka birini gönderdi. O da şöyle dedi: **"Bir şey göremedim."** Sonra yine gelince, bu defa onu eliyle yakaladı, fakat o elinden kaçtı. Hemen Zü'l-Kifl'in (A.S.) adını söyledi; çünkü ona kızmaması için garanti vermişti...

ŞEYTAN VE İSA (A.S.)

Mekhul Ebu Osman der ki:

İsa Aleyhisselam dağ başında namaz kılıyordu. İblis gelip ona şöyle dedi:

-Kaza ve kadere inanıyorsun değil mi?

-Evet!

-Öyleyse tepeden aşağı kendini at; sana ancak Allah'ın takdir ettiği şey isabet eder.

-Rab, kulunu dener ve imtihan eder; ama kulun Rabbini denemesi gerekmez! diyerek şeytanı rezil eder." (İbn-i ebid-Dünya)

ŞEYTAN PEYGAMBERİMİZİN (S.A.V.) KILIĞINA GİRER Mİ?

Şeytan, Peygamber (S.A.V.)'in kılığına giremez. Çünkü O bize şöyle bildirmiştir:

"Kim beni rüyada görürse, gerçekten görmüş olur; çünkü şeytan benim kılığıma giremez!" (Buhârî ve Müslim)

Şeytan eğer Peygamber (S.A.V.)'in kılığına giremezse Allah'ın kılığına hiç giremez. Onun için Allah'ı rüyasında gören kimse gerçekten onu görmüş olur.

Şeytan, onun rüyasına hiç müdahale edip karışıklık yapamaz. Bu Ebu Bekr b. el-Arabî'nin de içinde bulunduğu bir grup alimin görüşüdür. Fakat, ulemadan diğer bir gruba göre, şeytanın kendi kılığına girmesi ve onun gibi görünmesi hususu, Peygamber (S.A.V.)'in hakkında olur; çünkü O insandır. Şekiller ve suretler onun hakkında düşünülebilir. Rüyası yalancı rüya ile karışmaması için Allah, şeytanı onun kılığına girmekten alıkoydu. Kabul edilen görüşe göre, Allah hakkında şekillenme düşünülemez. Şeytanın onun kılığına girmesi mümkün olamaz, çünkü Allah'ın hiç benzeri yoktur.

Allah şöyle buyurmuştur: **"Onun benzeri hiçbir şey yoktur. O, işitendir, görendir."**(1)

CİNLERİN, PEYGAMBER'İN (S.A.V.) ZUHURUNU BİLDİRMESİ

Ahmed Mücahit'ten:

Dedi ki: Biz Rodos savaşındayken, İbn-i İsa adında, cahiliyet devrini yaşamış yaşlı bir adam bildirdi: "Ailemizin sığırını

(1) Şûrâ sûresi, ayet: 11

sürüyordum; karnından şöyle bir şey duydum: (Ya Kez Rih. Ya kavlun fasih. Bir adam şöyle haykırıyor: **"Lâ ilâhe illallah = Allah'tan başka hiçbir ilâh yoktur."**)

Mekke'ye geldik, Peygamber (S.A.V.)'in Mekke'de peygamber olarak zuhur ettiğini gördük.

Ahmedoğlu Abdullah, bu hadisin iyi bir isnadla rivayet edilen garip bir hadis olduğunu ifade etti. (Şiblî, Akamu'l-Mercan'da.)

Beyhaki senediyle Cabir (r.a.)'dan:

"Peygamber (S.A.V.) hakkında Medine'ye ilk gelen haber: Medine halkından bir kadının cinden bir tâbii vardı. Ona kuş şeklinde gelip evinin duvarına kondu. Kadın ona dedi ki: **"İn, biz sana haber verelim, sen de bize haber ver!"**

"Hayır, Mekke'de bir peygamber zuhur etti, bize kararı yasakladı ve bize zinayı da haram kıldı" dedi.

CİNLERİN, PEYGAMBER (S.A.V.)'İN ÜMMÜ MA'BED'İN ÇADIRINA KONUK OLDUĞUNU BİLDİRMESİ

İbn-i Hişam, İbn-i İshak'tan:

Ebu Bekr'in Kızı Esma (r.anha)'dan:

"Allah Resûlü (S.A.V.) ile Ebu Bekr evden çıkıp Medine yoluna girdiklerinde, içlerinde Ebu Cehil'in de bulunduğu Kureyş'ten bir grup geldi ve Ebu Bekr'in kapısında durdular. Ben onlara çıkıp ne istediklerini sorunca, şöyle dediler:

-Ey Ebu Bekr'in kızı! Baban nerede?

-Babamın nerede olduğunu vallahi bilmiyorum! dedim.

Bunun üzerine, çok kaba ve çirkin olan Ebu Cehil, elini

kaldırıp yanağıma öyle bir tokat vurdu ki kulağımdaki küpeyi kopardı. Sonra çekip gittiler.

Allah Resûlünün (S.A.V.) nereye teveccüh ettiğini bilmeden tam üç gün bekledik. Nihayet Mekke'nin altından Arapların şarkısını andıran bir kaç beyit söyleyerek cinlerden bir adam çıka geldi. İnsanlar peşine düştüler; sesini duyuyorlardı, fakat kendisini göremiyorlardı. Evet, Mekke'nin altından çıkıp şöyle diyordu:

"İnsanların Rabbi olan Allah, Ümmü Ma'bedin çadırına yerleşen iki arkadaşı en güzel mükafatlarla mükafatlandırsın. Karada konakladılar, sonra geçip gittiler. Muhammed'in (A.S.) arkadaşı olarak akşamlayan gerçekten felaha erdi. Ka'b oğullarının delikanlılarının yeri ve oturduğu mekân artık müminler için bir gözetleme yeri olmuştur."

Esma dedi ki: "Onun bu beyitlerini işitince, Allah Resûlünün (S.A.V.) nereye doğru teveccüh ettiğini öğrendik; evet O, Medine'ye doğru teveccüh etmişti...

ALTINCI BAB

MÜTEFERRİK BİLGİLER

- Cinlere, geçmiş ve gelecekten haber sorulması caiz olur mu?
- Cinlerin bağlanması ne zaman olur?
- Cinlere tapanlar var mıdır?
- Cinler ve şeytanlar neden tılsımlara cevap verir?
- Kıyamet gününde cinlerin müezzinlere şahitlik etmesi
- Cinlerin Bedir'de olanları bildirmesi
- Cinlerin iki Sa'd'ın müslüman oluşlarını bildirmesi
- Cinlerle cemaat olunur mu?
- Şeytan, mescid ehline sataşabilir mi?
- Hayvan, şeytanı görebilir mi?

CİNLERE, GEÇMİŞ VE GELECEKTEN HABER SORMAK CAİZ OLUR MU?

Hiç şübhe yok ki Allah, cinlere kısa zamanda uzun mesafe ler katetme gücünü ve imkânını vermiştir. Şu ayet bunun en bariz delilidir:

"Cinlerden bir ifrit dedi ki: "Ben onu sana yerinden kalkmadan getiririm."(1)

Bir kimse onlara, meydana gelen bir olaydan, veya uzak beldede bulunan bir şahıstan sorarsa; cinlerde o hadise veya şahıs hakkında bir bilgi bulunabilir ve haber verebilir. Bu mümkündür. Bilmiyebilir, gider, durumu öğrenip, sonra gelip haber verebilir. Bununla beraber bu bir kişinin haberidir ki zandan başka hiçbir şey ifade etmez. Aşinalıktan başka ona herhangi bir hüküm terettüp etmez.

Ama onlara olmayan bir şey sormak, onların 'gayb'i bildiklerine inanıp verdiği haberlerde onları doğrulamak küfürdür. Nitekim Sahih'te, Hakemoğlu Muaviye'den nakledilen bir hadiste şöyle sabit olmuştur:

"Peygamber (S.A.V.)'e denildi ki:

"İçimizden bir topluluk kâhinlere geliyorlar..."

(1) Neml sûresi, ayet: 39

"Onlara gelmeyin!" buyurdu."

Müslim'in Sahihi'nde:

Allah Resûlü (S.A.V.) buyurdu:

"Kim bir falcıya (Müneccime) gelip ona bir şey sorarsa, tam kırk gün namazı kabul olunmaz!"

Ama müneccim veya kahini sırf imtihan etmek ve onun yalancı olduğunu ortaya çıkarmak için sorarsa o zaman caizdir.

RAMAZAN'DA AZGIN CİNLERİN ZİNCİRE VURULMASI

Ebu Hureyre (r.a.)'dan:

"Ramazan geldiği zaman cennet kapıları açılır. Cehennem kapıları kapatılır. Şeytanlar da zincire vurulur." (Müslim)

Ahmedoğlu Abdullah diyor ki: "Babama bu hadisi sordum, "Evet, böyle bir hadis vardır" dedi.

"Kişi Ramazan'da vesveseye kapılıyor ve bazan da çarpılıyor" deyince, **"Hadis böyle varit olmuştur!"** dedi.

BAZI İNSANLARIN CİNLERE TAPMASI

Bir grup insan, bir grup cinlere ibadet ediyorlardı. O ibadet ettikleri grup müslüman oldu. Onlar hâlâ onlara taptılar. Bunun üzerine Allah şu ayeti inzal buyurdu:

"Taptıkları putlar Rablerine daha yakın olmak için, vesile ararlar. Onun rahmetini umar, azâbından korkarlar..."[1] (Ahmed İbn-i Mes'ud r.a.'dan)

(1) İsra sûresi, ayet: 57

CİNLER VE ŞEYTANLAR NEDEN MUSKA VE TILSIMLARA BOYUN EĞERLER?

Şurası bir gerçektir ki: Cinlerin kafirleri ve şeytanları sapık yolları seçerler, insanları aldatıp günah işletirler, onlara vesvese verip iğva ile yaklaşırlar. İblis ve askerlerinin bütün işleri; hile yapmak, insanları kötüye sevk etmek ve bunu büyük bir hırsla yapmaktır. Hattâ İblis şöyle dedi:

"İzzetin hakkı için ben onları mutlaka iğva edeceğim. Ancak onlardan ihlâslı kulların müstesna!.."[1]

Yine şöyle dedi:

"Benden üstün kıldığını görüyor musun? Kıyamet gününe kadar beni ertelersen and olsun ki azı bir yana, onun soyunu kendi buyruğum altına alacağım."[2]

İnsanoğlunun ruh yapısı bozulunca, kendine zararlı olan şeylerden hoşlanmaya, hattâ onlara aşık olmaya başlar. Kötü ruhlu şeytana bazı tılsım ve büyülerle yaklaşınca, şeytanın bu pek hoşuna gider; onu küfre ve şirke sürüklemek için bunu bir fırsat telakki eder, hattâ ona bu bir rüşvet gibi gelir ve o habis insanın bazı arzularını yerine getirir. Bunun üzerine kötü ruhlu insan da Allah'ın kelamını necasetle yazmaya başlar. Meselâ (Kul Huvellahu Ehad)'ı, harflerinin yerlerini değiştirerek yazar. Yahut "Yâsin" sûresini tersine okur. Bu da şeytanın isteyip de bulamayacağı şey olduğu için pek hoşlanır.

Şeytanların sevip hoşlandıkları şeyleri söyledikleri veya yazdıkları zaman, onlar, bazı arzularını yerine götürmek için insanlara yardımcı olurlar, suları körletmek, bazı yerlere getirmek için onları havada taşımak, onlara insanların paralarını çalıp getirmek, veya düşmanlarından birini rahatsız etmek gibi...

(1) Sâd sûresi, ayet: 82-83
(2) İsra sûresi, ayet: 62

KIYAMET GÜNÜNDE CİNLERİN MÜEZZİNLERE ŞAHİTLİK ETMESİ

Evet, kıyamet gününde cinler, müezzinler için güzel şehadette bulunurlar. Bu hususta Buharî ve Muvatta'da hadis varit olmuştur...

İbn-i Ebi Sa'sa'a, Ebu Said (r.a.)'ın kendisine şöyle dediğini nakletti:

"Bakıyorum da sen koyunları ve kırları seviyorsun. Sen koyunlarının içinde veya (kırlar)da olup da namaz için ezan okuduğun zaman, sesini ezanda yükselt! Çünkü herhangi bir cin, insan veya herhangi bir şey uzaktan, müezzinin sesini duyarsa, onlar mutlaka kıyamet gününde onun için güzel birer şahit olurlar..."

Ebu Said dedi ki: **"Ben bunu bizzat Allah Resûlü (S.A.V.)'den duydum."**

CİNLERİN BEDİR VAK'ASINI BİLDİRMESİ

Kureyş, Mekke'ye doğru yol aldığında, Müslümanların Bedir'deki vak'asını cinlerden biri, şahsı görünmeden, yüksek bir sesle şu beyiti inşad ederek bildirdi:

"Hanefîler Bedir'de bir olay meydana getirdiler, ondan Kisrânın ve Kayser'in temelleri sarsılacaktır. Luey'den bir takım adamları kılıçtan geçirdiler, hür kadınlar üzüntüden göğüslerini döver oldular.

Vay Muhammed'e düşman olarak akşamlayanlara! Vay kendi nefsanî arzularına uyup hak yoldan çıkanlara!..."

İçlerinden biri: "Kimdir O Hanefîler" diye sorunca, şu cevab geldi:

"Onlar, Muhammed ve arkadaşlarıdır, çünkü onlar, İbrahim'in Hanif dini üzerinde olduklarını söylüyorlar." Sonra çok geçmeden kesin yenilgi haberi geldi. (Bu olayı Kasım b. Sabit, ed-Delail'de zikretti).

CİNLERİN İKİ SA'D'IN MÜSLÜMAN OLUŞLARINI BİLDİRMELERİ

Kureyş, Ebu Kubeys'in üzerinde bir çığlık sesi duydu:

İki Sa'd müslüman olursa, Mekke'de artık Muhammed'in kimseden korkusu kalmayacaktır.

Ebu Süfyan büyük bir tedirginlik ve telaşla sordu:

-Kimdir bu Sa'dlar?

-Onlar, Sa'd b. Bekr, Sa'd b. Zeyd Menat, Sa'd b. Kudâadır, dedi.

İkinci gece aynı sesin Ebu Kubeys üzerinde şöyle demekte olduğunu işittiler.

"Ey Sa'd, Evs'in Sa'dı! Sen yardımcı ol! Ey Sa'd, Hazrec'in Sa'dı, Hidayete çağıranın çağrısına kulak verin! Nimetlerle dolu olan Firdevs cennetini Allah'tan isteyin."

Dediler ki, bu iki Sa'd: Sa'd b. Ubâde ile Sa'd b. Muaz (r.anhuma)'dır. (Şiblî)

CİNLERLE CEMAAT OLUNUR MU?

Bu soruya, şu rivayeti sunarak cevab veriyoruz:

Abdullah b. Mes'ud (r.a.)'dan:

"Mekke'de biz Allah Resûlü (S.A.V.) ile, bir grup sahabe

içinde bulunurken, şöyle buyurdu: **"Sizden bir adam benimle ayağa kalksın; kalbinde zerre kadar hile bulunan kalkmasın!"**

Bunun üzerine ben hemen onunla beraber kalktım. İçinde mutlaka su bulunduğunu sandığım bir matarayı da aldım. Allah Resûlü (S.A.V.) ile beraber çıktık. Yürüdük... Yürüdük... Nihayet Mekke'nin üstüne varınca, kalabalık bir karartı gördüm... Allah Resûlü (S.A.V.) bana bir çizgi çizdi ve "Ben senin yanına gelinceye kadar burada dur, ayrılma!" dedi.

Dediği yerde durdum. Kendisi geçip gitti. Onların yanına varınca ona doğru üşüştüklerini gördüm. Bütün geceyi onlarla geçirdi. Sabahleyin bana gelip şöyle dedi:

-Hâlâ ayakta mısın, ey İbn-i Mes'ud?

-Bana "Ben sana gelinceye dek dur!" demedin mi? diye cevab verdim.

-Yanında abdest suyu var mıdır?

-Evet! dedim. Matarayı açtım. Bir de ne göreyim, içindeki hurma suyu değil mi? Ona şöyle demekten kendimi alamadım:

-Ey Allah'ın Resûlü! Matarayı aldım; vallahi içinde su olduğunu sanıyordum; meğerse (içindeki) hurma suyu imiş...

Allah Resûlü (S.A.V.) bunun üzerine şöyle buyurdu: **"Güzel bir meyve, temiz bir su!.."**

O su ile hemen abdest aldı. Namaz kılmak için ayağa kalkınca, onlardan -cinlerden- iki şahıs gelip yetişti ve şöyle dediler: **"Ey Allah'ın Resûlü, namazımızda bize imamlık yapmanı istiyoruz." Bunun üzerine Allah Resûlü (S.A.V.) onlara saf tutturdu, sonra bize namaz kıldırdı. Daha sonra onlar da oradan ayrılıp gittiler...**

Ona "Kimdi bunlar ey Allah'ın Resûlü!" diye sorduğumda şu cevabı verdi:

"Bunlar Nusaybin cinleridir. Aralarında anlaşamadıkları bir meseleleri varmış. Huzurumda davalaştılar ve işlerini hallettim. Sonra benden azık istediler ve onları azıklandırdım..."

-Ey Allah'ın Resûlü! Onlara verecek azığın var mıydı? diye sorunca şöyle buyurdu:

-Onları tezekle azıklandırdım; onlar hayvan tersinden ne bulurlarsa o, onlara arpa oluverir, kemikten ne bulurlarsa onu da etli bulurlar."

İşte o zaman Allah Resûlü kemik ve tezekle taharetlenmesini yasakladı.

ŞEYTAN MESCİD EHLİNE SATAŞIR MI?

Evet...

Peygamber (S.A.V.) şöyle derdi: **"Saflarınızı düzeltip perçinleyin, aralık bırakmayın. Omuzlarınız aynı hizâda olsun. Muhammed'in canı elinde olana yemin ederim ki, ben şeytanın, küçük karakoyun şeklinde, safların arasından girmekte olduğunu görüyorum..."** (Ebu Davud)

Yine Peygamber (S.A.V.) buyurdu:

"Biriniz mescidde olduğu zaman, şeytan ona gelip kişinin hayvanını kendisine ram ettiği gibi ram eder, eğer ona karşı sakin durursa hemen onu kendine ram eder veya dizginler..." (Ahmed b. Hanbel)

Hadis'in ravisi Ebu Hureyre (r.a.) diyor ki: Siz bunu görürsünüz:

Allah'ı zikretmeksizin eğilmiş kişi 'meznuk'tur; ağzını açıp da Allah'ı anmayan ise 'melcum' (dizginlenmiş)tir...

HAYVAN, ŞEYTANI GÖRÜR MÜ?

Evet...

Şeytanı gören hayvanlar da vardır. Allah Resûlü (S.A.V.) buyurdu:

"Horoz sesini duyduğunuz zaman, Allah'ın fazlından isteyin. Çünkü o, melek görmüştür. Eşeğin anırmasını duyduğunuz zaman, şeytandan Allah'a sığının! **Çünkü o, şeytan görmüştür...**" (Buharî, Ebu Hureyre r.a. dan.)

YEDİNCİ BAB

ŞEYTANLA İNSAN ARASINDAKİ BOĞUŞMA GÖRÜNTÜLERİ

- Şeytanla insan arasındaki boğuşma sebepleri
- İblis'in hatalı olmasının sebepleri
- Şeytanın en büyük hedefi nedir?
- Şeytanın davet ettiğiişler nedir?
- Şeytanın en çok sevdiği masiyet nedir?
- Cin ve veba hastalığı
- Süresi dolduğu halde kesilmeyen hayız kanı ve şeytan
- Şeytan ve ihtilâm
- Şeytanın vesvesesi
- Acele şeytandandır
- Şeytan, zalim Kadı'nın yanından ayrılmaz
- Uyuyan insanın başına şeytanın düğüm atması
- Şeytanın insana dokunması
- Cinsî ilişki yapılırken hazır olması
- Ailevî işlerde her insana şeytanın ortak olması

ŞEYTANLA İNSAN ARASINDAKİ DÜŞMANLIK SEBEPLERİ NEDİR?

Şeytanla insan arasındaki düşmanlık çok geçmişlere dayanır; Allah, Âdem'i (A.S.) yaratıp Ona ruhundan üfürdüğü zaman, meleklere Âdem'e (A.S.) secde etmelerini emretti.

İblis de meleklerle birlikte Allah'a ibadet ederdi; onun için bu emir onu da kapsamaktaydı; fakat büyüklendi ve secde etmekten imtina etti, hatta şöyle dedi: "Ben ondan daha iyiyim. Çünkü, Sen beni ateşten yarattın; onu ise çamurdan yarattın." İşte şeytanla insan arasındaki düşmanlık sebebi burada gizlidir.

Şeytanla insan arasındaki düşmanlığı bize en güzel Kur'an-ı Kerim tasvir etmiştir; Allah şöyle buyurmuştur:

"And olsun ki sizi yarattık. Sonra şekil verdik. Sonra meleklere: "Âdem'e secde edin!" dedik; İblis'ten başka hepsi secde etti. O, secde edenlerden olmadı.

Allah: "Sana emrettiğim halde, seni secdeden alıkoyan nedir?" dedi. Beni ateşten, onu çamurdan yarattın, ben ondan üstünüm!" diye cevab verdi. Ona, "İn oradan. Orada büyüklenmek sana düşmez, defol, sen alçağın birisin" dedi.

İnsanların tekrar dirileceği güne kadar beni ertele, dedi. Allah "Sen erteye bırakılanlardansın" dedi. "Beni azdırdığın için and olsun ki senin doğru yolun üzerinde olanlara karşı duracağım; sonra önlerinden, ardlarından, sağlarından, sollarından onlara sokulacağım; çoğunu, sana şükreder bulmayacaksın" dedi.

Allah, "Yerilmiş ve kovulmuşsun, oradan defol! And olsun ki insanlardan kim sana uyarsa, onları ve sizi, hepinizi cehenneme dolduracağım" dedi.

Ey Âdem, sen ve eşin cennette kalın ve istediğiniz yerden yiyin; yalnız şu ağaca yaklaşmayın. Yoksa zalimlerden olursunuz." Şeytan ayıp yerlerini göstermek için, onlara fısıldadı: "Rabbinizin sizi bu ağaçtan menetmesi, melek olmanız veya burada temelli kalmanızı önlemek içindir."

"Doğrusu ben size öğüt verenlerdenim" diye ikisine yemin etti. Böylece onların yanılmalarını sağladı. Ağaçtan meyve tattıklarında kendilerine ayıp yerleri göründü. Cennet yapraklarından oralarına örtmeğe koyuldular. Rableri onlara:

"Ben sizi o ağaçtan menetmemiş miydim? Şeytanın size apaçık bir düşman olduğunu söylememiş miydim?" diye seslendi.

Her ikisi: "Rabbimiz! Kendimize yazık ettik; bizi bağışlamaz ve bize merhamet etmezsen, biz kaybedenlerden oluruz" dediler. "Birbirinize düşman olarak inin; siz yeryüzünde bir müddet için yerleşip geçineceksiniz!" dedi.[1]

Bu ayeti kerimelerden çıkartacağımız en önemli bilgi, şeytanın insanoğluna düşmanlığının orada bitmediği ve kıyamete

(1) A'raf sûresi, ayet: 11-24

kadar devam edeceğidir. Çünkü o, cennetten kovulması, yeryüzüne indirilmesinin Âdem'in yüzünden olduğuna inanıyor. Bu yüzden kıyamete kadar hem ona hem de zürriyetine düşmanlık edeceğini ve onları iğva edeceğini açıkça söylüyor. Onun içindir ki Allah bizleri ona karşı uyarmıştır. Hatta şöyle buyurmuştur: **"Ey insanoğulları! Şeytan, ayıp yerlerini kendilerine göstermek için elbiselerini soyarak ananızı babanızı cennetten çıkardığı gibi sizi de şaşırtmasın!"**[1]

İBLİS, "BEN ONDAN İYİYİM. BENİ ATEŞTEN HALK ETTİN, ONU ÇAMURDAN YARATTIN" SÖZÜNDE YANILDI MI?

Evet, İblis, şu sebeplerden dolayı bu sözünde yanılmıştır:

1- Ateşte her ne kadar bazı yararlar varsa da gene de kötülük onda gizlidir. Bu kötülük de ancak alıkoyup habsetmekle önlenebilir. Eğer onu alıkoyup habseden olmazsa ne tarla bırakır ve ne de ekin, hepsini yakar gider.

Ama toprağa gelince, onda hayr ve bereket gizlidir. Yani o serapâ berekettir.

Ne zaman ekilirse, evrilip çevrilirse hayrı artar, ürünü çoğalır. Onun için aralarındaki fark hissedilecek, gözle görülecek kadar büyüktür.

2- Allah, yeri, sabah, akşam isminin zikredildiği ve kendisinin tesbih edildiği evlere mahal kılmıştır. Özellikle beyt-i haramına mahal kılmıştır ki O beyt-i haram pek mübarek ve mukaddestir. Yeryüzünde o beytten başka hiç bir beyt -ev- olmasa, onun şerefi ve ehemmiyeti, kıymeti bile tüm dünyaya yeter de artar bile!..

3- Ateşin, değdiği yeri yok etme, itlâf etme hassası vardır. Toprak böyle midir?

(1) A'raf sûresi, ayet: 27

4- Toprak, insan ve hayvanların yaşaması için zarurîdir, toprak ve mahsûlü olmadan yaşanmaz. Ama insanoğlu, günler ve aylarca ateşsiz yaşayabilir. Onun için o, toprak kadar zarurî ve lüzumlu değildir.

5- Mel'un İblis, kısa görüşlü olması ve ileriyi görememesi yüzünden toprağın su ile karışmış halini gördü ve onu pis sanıp hor gördü ve onun iki ana unsurdan oluştuğunu bilemedi:

Allah'ın her şeyi kendisinden canlı yaptığı su, nimetler ve sayılamayacak kadar çok yararları depolayan toprak. Eğer biraz ileri görüşlü olsaydı, ondaki bu maddeyi görecek, onun ateş ten daha üstün olduğunu anlayacaktı...

6- Farz edelim ki, ateş topraktan daha iyidir. Bundan, ateşten yaratılanın topraktan yaratılandan daha iyi olduğu lâzım gelmez. Çünkü her şeye üstün olan, maddeten üstün olandan daha iyisini yaratmaya gücü yeter. Mühim olan sonucun kemalidir, maddenin noksanlığı değil. Mel'unun bakış açısı, o üstün olmayan maddede saplanıp kaldı da daha ileri geçip sonuçtaki üstünlüğü ve yaradılıştaki mükemmelliği göremedi.

İblis'in yanıldığını gösteren daha çok sebepler vardır. Ama biz burada bu kadarı ile yetinmeyi uygun gördük.

ŞEYTANIN EN BÜYÜK HEDEFİ NEDİR?

Şeytanın en büyük hedefi, insanları alevli ateşe sokmaktır. Onun için bu amaçla elinden gelen gayreti sarfeder ve uğraşır. Allah teala buyurmuştur:

"O, kendi taraftarlarını, çılgın alevli cehennem yarânı olmaya çağırır."(1)

(1) Fâtır sûresi, ayet: 6

ŞEYTAN İNSANLARI İLK NEYE ÇAĞIRIR?

Şeytanın birinci plânda istediği ve insanları sürüklemek cehdinde olduğu şey; küfür ve şirktir. Allah ve Resûlüne düşmanlıktır. Eğer o buna muvaffak olursa iniltisi durur ve içi rahat eder.

Şu ayette bu ne güzel dile getirilmiştir: Allah buyurdu:

"İki yüzlülerin durumu: İnsana "İnkâr et!" deyip, insan da inkâr edince, "Doğrusu ben senden uzağım; Âlemlerin Rabbi olan Allah'tan korkarım" diyen şeytanın durumu gibidir."(1)

Peygamber (S.A.V.) buyurdu:

"Ey insanlar, bu günümde bana öğrettiği sizin bilmediklerinizi öğretmemi bana emretti. Kulumun her gaflet ettiği şey ona helâldır. Ben kullarımın hepsini tertemiz - küfür ve şirkten uzak- bir halde yarattım. Şeytanlar gelip onları dinlerinden alıkoydular ve onlara, hakkında herhangi bir delil indirmediğim bir takım bâtılları emrettiler." (Müslim de aynısını rivayet etti.)

ŞEYTANIN ÇAĞIRDIĞI İKİNCİ ŞEY NEDİR?

Şeytan eğer insanları küfür ve şirke sürükleyemezse, yine de ümidini kesmez. Ondan küçük olan günahlara da razı olur ve onları bid'atlere sürükler. O bid'atler onun için fısk ve günahlardan daha iyidir, çünkü bid'atlerin dine zararı onlardan daha büyüktür.

Süfyan es-Sevrî dedi ki: "İblis bid'ati masiyetten daha çok sever. Çünkü masiyete tevbe edilir, amma bid'ate tevbe edilmez..."

(1) Haşr sûresi, ayet: 16

ŞEYTANIN ÇAĞIRDIĞI ÜÇÜNCÜ ŞEY NEDİR?

Eğer şeytan yukarıda anlattığımız şeylere kişileri iletemezse, bu defa onları günahlara çağırır, günah işletmeye uğraşır. Bu günahlar, onun için; büyük olsun, küçük olsun fark etmez. Müslümanlar arasına kin ve düşmanlık tohumlarını ekmeye de pek heveslidir mel'un...

Allah teâlâ buyurdu: **"O ancak size kötüyü ve hayâsızlığı, Allah hakkında bilmediklerinizi söylemenizi emreder."**(1)

"Şeytan ancak, içki ve kumar hususunda aranıza düşmanlık sokmak, sizi Allah'ın zikrinden ve namazdan alıkoymak ister. Vaz geçiyorsunuz değil mi?" (2)

Allah Resûlü (S.A.V.) buyurdu:

"Dikkat edin! Şeytan artık bu şehrinizde kendisine tapılmaktan kesin olarak ümidini kesti. Lakin, kendisinin hoşnut olduğu ve sizin küçümsediğiniz bazı hususlarda ona itaat edilecektir." (Tirmizî ve İbn-i Mâce)

Allah Resûlü (S.A.V.) yine şöyle buyurdu:

"Şeytan, Arab yarımadasında namaz kılanların kendisine ibadet etmesinden ümidini kesti. Lâkin, aralarına kin ve düşmanlık sokmaktan asla ümid kesmez." (Müslim)

ŞEYTANIN ÇAĞIRDIĞI DÖRDÜNCÜ ŞEY NEDİR?

Şeytan yukarıda arz ettiklerimizle yetinmez. Mü'minleri itaattan alıkoymaya çalışır. Şu hadis buna son derece açıklık kazandırmaktadır:

(1) Bakara sûresi, ayet: 169
(2) Mâide sûresi, ayet: 91

Allah Resûlü (S.A.V.) buyurdu:

"Şüphe yok ki şeytan, Ademoğlu'nun birçok yollarında oturdu; onun İslâm yoluna geçip oturdu ve ona şöyle dedi: "Kendi dinini, babalarının dinini, babalarının babalarının dinini bırakıp da müslüman mı oluyorsun?" Onu dinlemedi ve müslüman oldu.

Sonra hicret yolunda önüne geçip oturdu ve şöyle dedi: **"Yerini ve göğünü bırakıp da hicret mi edeceksin? Muhacirin durumu, uzun bir iple kazığa bağlanan atın durumu gibidir." O dinlemedi ve hicret etti.**

Sonra cihad yolunda oturup şöyle dedi: "Kendini yorarak ve malını harcayarak cihad mı edeceksin? Savaşıp öldürülürsün, karın evlenir ve malın bölüşülür (bunları sen nasıl göze alabilirsin?) O bunu da dinlemedi ve savaştı.

Allah Resûlü (S.A.V.) buyurdu: **"Kim bunu yaparsa Allah'ın onu cennete koyması bir hakkı olur. Kim o uğurda öldürülürse Allah'ın onu cennete koyması bir hakkı olur. Kim de atı tarafından öldürülürse onu da cennete sokması Allah'ın bir hakkı olur."** (Nesaî)

Bunun delili Kur'an-ı Kerim'de de mevcuttur:

"Beni azdırdığın için and olsun ki senin doğru yolun üzerinde olanlara karşı duracağım; sonra önlerinden, ardlarından, sağ ve sollarından onlara sokulacağım; çoğunu sana şükreder bulamayacaksın" dedi. (Araf sûresi, ayet: 16/17)

Mel'un şeytan bunlarla da yetinmez, daha da azdırmaya çalışır; onları tâattan alamadığı zaman, ümidini kesmez; ibadet ve taatlarını bozdurmağa çalışır. Hem de bütün gayret ve gücüyle. Nitekim Peygamberler peygamberi Hz. Muhammed (S.A.V.) şöyle buyurmuştur:

"Şeytan, ezan sesi duyduğu zaman, duyulmaması için sesli yellenir. Sükût ettiği zaman dönüp ona vesvese verir. Kamet getirdiği zaman, sesini duymamak için gider. Sükût ettiği zaman, gelip ona vesvese verir."

Diğer bir rivayet şöyle: **"Kameti bitirdiği zaman, gelir kişiye kendi ile nefsi arasında vesvese verir. Der ki: Şunu, şunu hatırla. Daha önce anmadığı şeyleri ona o kadar hatırına getirtir ki, adam kaç rek'at kıldığını bilemez hale gelir..."** (Müslim benzerini rivayet etti.)

Eshab'dan biri Allah Resûlü (S.A.V.)'ne gelip şöyle dedi:

"Şeytan benimle, namazım ve okuyuşum arasına girdi; karıştırmama sebebiyet verdi." Peygamber (S.A.V.) şöyle buyurdu: "Bu, kendisine Hinzib denilen şeytandır. Onu kastettiğin zaman ondan Allah'a sığın! Ve üç kere sol tarafına üfle!.." -Sahabi- dedi ki: **"Onu yaptım; Allah benden onu giderdi."**

Bunu Müslim Sahihinde tahriç etti...

İBLİS EN ÇOK HANGİ MASİYETİ SEVER?

Bu soruya en güzel cevabı Allah Resûlü (S.A.V.)'in şu mübarek hadis vermektedir:

"İblis'in tahtı deniz üzerindedir; askerlerini gönderip insanlar arasında fitneler çıkarttırır. Birinin getirdiği en büyük fitne, şöyle demesidir: Şöyle, şöyle -şunu, bunu- yaptım. Ona: "Sen hiç bir şey yapmadın!" der.

Sonra ötekiler gelir: "Ben de şunu, şunu yaptım!" der; ona da "sen hiçbir şey yapmamışsın!" der. Sonra diğer biri gelip şöyle der:

"Onu karısından ayırıncaya kadar yakasını bırakmadım!.." Onu hemen kendine yaklaştırıp şöyle der: "Ne güzelsin sen!.." (Müslim benzerini rivayet etti) Biz daha önce buna işaret etmiştik.

CİNLERİN İNSANI ÇARPMASI VE TEDAVİSİ

Cinin insan bedenine girmesi, İbn-i Teymiyye'nin de dediği gibi, Ehl-i Sünnet ve el-Cemaat'ın ittifakıyla sabittir.

Allah Teâla buyurmuştur:

"Faiz yiyenler, mahşerde ancak şeytanın çarptığı kimsenin kalktığı gibi kalkarlar."(1)

Sahih'te Allah Nebisi (S.A.V.)'den varit olmuştur:

"Şüphesiz şeytan, Âdemoğlu'nun kanının dolaştığı yerde dolaşır."

Cinin insanı çarpması, bazan şehvet, arzu ve aşk sebebiyle olur, tıpkı insanlar arasında olduğu gibi... Bazen de kin, nefret ve insanları cezalandırma sebepleriyle olur. Bu da insanların onlara eziyet ettikleri zaman meydana gelir; insanlar idrarlarını yaparlarken, kendi üzerlerine yaptıklarını, sıcak suyu dökerken kendi üzerlerine döktüklerini ve bu yüzden kimilerinin onlar tarafından öldürüldüklerini zannederler de bunun için karşılık vermek isterler ve onu çarparlar.

Yukarıda da anlattığımız gibi, cinler de şeriati uygulayıp ibadet etmekle memurdurlar. Eğer biri, insanları çarpan cinlere hitab edebilecek yeteneğe sahip olursa, mutlaka görevini yapmalıdır.

Eğer cinin çarpması birinci kısımdan yani şehvet ve arzu sebebiyle olursa, bu Allah'ın hem insanlara hem de cinlere yasakladığı hususlardandır.

---

(1) Bakara sûresi, ayet: 275

Şayet istememesine rağmen diğer tarafın rızasıyla olursa, şüphesiz bu da hayasızlık ve zulümdür. Cine bunu anlatması gerekir. Ayrıca onlarla konuşan kimseler, bunun bir hayasızlık ve tecavüz olduğunu bildirmeleri gerektiği gibi, onlara, Allah'ın, insanlara cinlere ve tüm varlıklara gönderdiği şeriatın hükmüyle hükmetmelidir ki ahirette aleyhine bir delil kaim olmasın.

İkinci kısımdan yani insanların onlara eziyet etme yüzünden olursa ve insan da bunu bilmeden yaparsa o zaman onlara; onun bunu bilmeden yaptığını, kasden yapmayan kimsenin böyle bir cezaya müstehak olamayacağı, münasip bir lisanla anlatılır.

Şayet evinde ve kendi mülkünde yapmış ise, onlara mülkünde böyle bir şey yapmaya hakkı bulunduğunu anlatmaları gerekir. Ayrıca onlara şunu da söylemeleri lâzımdır: "Siz insanların mülkünde kalmaya, izinleri olmadan, yetkili değilsiniz, zaten buna hakkınız da yoktur. Sizler ancak harabelerde ve sahralarda yerleşebilirsiniz.

İbn-i Teymiyye der ki: Gaye, cinler insanlara sataştıkları zaman, onlara Allah'ın ve Resûlünün hükmü bildirilir, onlara gereken deliller serd edilir, ayrıca tıpkı insanlarda olduğu gibi onlara iyilik emredilir, kötülükten de alıkonulur. Çünkü Allah (C.C.) şöyle buyurmuştur: **"Biz bir peygamber gönderinceye kadar azab ediciler değiliz..."**(1)

Bir âyet daha:

Allah şöyle buyurmuştur: **"Ey cin ve insan topluluğu! Size âyetlerimi anlatan, bugünle karşılaşmanızdan sizi uyaran sizden peygamberler gelmedi mi?"**(2)

(1) İsra sûresi, ayet: 15
(2) En'am sûresi, ayet: 130

VEBA HASTALIĞI, CİNLERDENDİR

Allah Resûlü (S.A.V.) bildiriyor: "Sizin tükenmeniz, ta'n ve tâun (veba), bir de cin düşmanlarınızın vurmasındandır. Mamafih, her birinde şehitlik -ecri- vardır.

Hâkim'in müstedrekinde şöyle geçer: **"Veba, cin düşmanlarınızın vurmasıdır. Bu -bile- sizin için bir şehitliktir..."**

Zemahşeri diyor ki; veba hastalığına cinlerin mızrakları derler.

Galiba Eyyûb Aleyhisselam'ın başına gelenler de cinlerin işidir. Nitekim Allah Teâla şöyle buyurmuştur:

"Ey Muhammed! Kulumuz Eyyûbu da an; Rabbine: "Doğrusu şeytan bana yorgunluk ve azab verdi" diye seslenmişti..."(1)

SÜRESİ GEÇTİĞİ HALDE DİNMEYEN HAYIZ KANI DA ŞEYTANDANDIR

Şeytanın, insanların kadınlarına verdiği hastalıklardan biri de istihazadır. (Yani süresi geçtiği halde dinmeyen hayız kanıdır).

Çünkü Allah Resûlü böyle bir hastalığa yakalanan kadına şöyle demiştir:

"O ancak, şeytanın vuruşudur (işidir)!..." (Tirmizî)

KÖTÜ VE KORKUNÇ RÜYA ŞEYTANDANDIR

Şeytan daima, insanın hem ruhuna hem bedenine eziyet etmeğe çalışır.

(1) Sâd sûresi, ayet: 41

Bedenine zarar ve eziyet vermesine gelince, onu hasta yapmakla bunu elde eder. Ruhuna eziyet vermesi ise çeşitli vesilelerle bunu başarmaya çalışır.

Bu vesilelerden bir tanesi işte bu kötü ve korkunç rüyalardır.

Şeytan, sırf insanın üzüntüsünü artırmak, onu tedirgin etmek için ona gece kötü rüyalar gösterir. Bu hususta Allah Resûlü (S.A.V.) bizleri şöyle bilgilendirmektedir:

"**Kişinin gece gördüğü rüya, üç kısımdır:**

1) Rahmanî olan rüya,

2) Şeytanın gösterdiği üzücü rüya,

3) Şuur altı görülen rüya." (Müslim)

Yine Allah Resûlü (S.A.V.) buyurmuştur:

"**Biriniz hoşlandığı bir rüya görürse, o Allah'tandır. Onun için Allah'a hamd etsin ve insanlara o rüyayı anlatsın. Bunun dışında hoşlanmadığı bir rüya görürse, o şeytandandır; onun şerrinden Allah'a sığınsın ve kimseye onu anlatmasın. O rüya ona asla zarar veremez...**" (Buhârî)

ŞEYTANIN VESVESESİ

Vesvese nedir?

Vesvesenin aslı: His edilmeyen gizli sesin kımıldamasıdır ki, ondan kaçınılır.

Vesvas, ruha gizlice bir duygu bırakmak demektir.

Peki İblis insana nasıl vesvese verir? Onun kalbe ulaşması nasıl olur?

İbn-i Âkil buna şöyle cevap veriyor:

O, denildiğine göre, ruhların ve insan tabiatının ilgi duyduğu ve meylettiği bir sözdür. Onun Âdemoğlunun cesedine girdiği de söylenir. Çünkü şeytan lâtif bir cisim olup insana vesvese verir. Kişiye adî ve kötü düşünceler fısıldar. Allah buyurdu: "**İnsanların gönüllerine vesvese verir.**"

"Bu doğru değildir, çünkü vesvesenin anlatıldığı iki kısım da boştur.

Çünkü onun konuşması, eğer mevcud olsaydı kulaklarla duyulurdu. Cisimlere girmesi ise, bu da mümkün değildir, çünkü cisimler birbirlerine girmez. Sonra o ateştir, insana girdiği zaman onu yakar. Bu itiraza şöyle cevab verildi:

"Konuşması mümkün olabilir; çünkü o konuşma, büyülenmiş kişiye sihirbazın üflediği gibi, ruhun meylettiği bir şey olabilir. O bir ses değil, amma büyülenmiş kimsede bir etki meydana getirmektedir. "Cisimler birbirlerine giremez. Cisimler birbirlerine girerse o ateş olduğu için insan yanar" sözüne gelince, bu da yanlıştır. Çünkü cinler yakıcı ateş değildir. Onların yaradılışlarının maddei asliyeleri ateştir (hepsi o kadar)...

"Cisimler birbirine girmez" sözü de doğru değildir. Çünkü ruh ve cisimlere giren hava gibi lâtif cisimler, kesif (yoğun) cisimlere rahatlıkla girebilirler. Cin de latif bir cisimdir, onun da girmesi mümkündür.

DİKKAT ET! ACELE ŞEYTANDANDIR

İbnis-Sünnî (el-Îcaz)'da rivayet ediyor: Allah Resûlü (S.A.V.) buyurdu:

"**Temkinli ve yavaş olmak Allah (Azze ve Celle)'dendir, acele etmek ise şeytandandır...**"

ŞEYTAN, ZALİM VE ADALETSİZ KADIDAN HİÇ AYRILMAZ

Adaletsiz zalim kadı ile kesinlikle Allah beraber olamaz, onunla ancak şeytan beraber olur; çünkü ona münasip olan şeytandır.

Allah Resûlü (S.A.V.) buyurmuştur:

"Kadı, zulmetmedikçe Allah onunla beraber olur. Amma haksızlık ederse, Allah onu bırakır, şeytan gelip onunla beraber olur ve ondan hiç ayrılmaz..." (Bu hadisi Tirmizî, Abdullah b. Ebû Evfa'dan rivayet etmiştir.)

DİKKAT ET! ŞEYTAN UYKUDA OLAN KİŞİNİN BAŞINA DÜĞÜM ATAR

Allah Resûlü (S.A.V.) buyurmuştur:

"Şeytan biriniz uyuduğu zaman gelip başının kafa kısmına üç düğüm atar: Attığı her düğümü şöyle diyerek atar: "Uyu, yat, daha uzun gecen var..."

Uyuyan kişi, uyandığı zaman Allah'ı zikrederse, düğümlerden biri çözülür, abdest alırsa, düğümlerden ikincisi çözülür, namaz kılarsa öteki üçüncüsü de çözülür. Ve sabahleyin gönlü hoş, dinç olarak kalkar. Aksi halde tembel ve canı sıkılmış bir halde kalkar..." (Buhârî)

Bu, yatarken âyetelkürsiyi ve Bakara sûresinin sonunu okumayanların, veya şeytandan sakınmasını temin eden Kur'an ayetlerini okumayanların başına gelir. Ama bunları okursa şeytan ona gelip sataşamaz. İnşallah bunu isbat eden hadisler ileriki sahifelerimizde gelecektir.

ŞEYTANIN İNSANOĞLUNA DOKUNMASI

Allah Resûlü (S.A.V.) buyurmuştur:

"İnsanoğluna şeytanın bir dokunması vardır; meleğin de bir dokunması vardır: Şeytanın dokunması, onu kötü bir şeyi ile tehdit etmek ve ona hakkı yalanlatmakla olur. Meleğin dokunması ise; ona hayrı va'd edip hakkı tasdik ettirmekle olur. Kim bunu hissederse, bilsin ki bu Allah'tandır ve onun için Allah'a hamd etsin. Bunun dışında bir şey hissederse, bilsin ki bu şeytandandır, şeytanın şerrinden Allah'a sığınsın. Sonra şu ayet-i kerimeyi tilavet buyurdu: "Şeytan sizi fakirlikle korkutarak cimriliği ve hayasızlığı emreder."[1] (Tirmizî)

DOĞUMLARDA ŞEYTANIN BULUNMASI

Meryem ve oğlu hariç, her doğan çocuğun yanına şeytan gelip hazır bulunur.

Sahihayn'de Ebu Hureyre (r.a.)'den rivayet edildiğine göre Allah Resûlü (S.A.V.) şöyle buyurmuştur: **"İnsanoğullarından herhangi bir doğum meydana geldiği zaman hemen şeytan gelip o yavruya vurur. Onun vuruşu sonucu çocuk feryad ederek ağlar. Meryem ve oğlu müstesna..."**

KİŞİ HANIMI İLE CİNSİ TEMASTA BULUNURKEN ŞEYTAN ORADA BULUNUR MU?

Evet...

(1) Âl-i imran sûresi, ayet: 268

Bu sebepledir ki, müslüman cima ederken Allah'ın adını anmalı ve şeytandan sığınmalıdır.

Sahihayn'da sabit olduğuna göre Allah Resûlü (S.A.V.) şöyle buyurmuştur: **"Eğer biriniz hanımı ile cinsî ilişkide bulunurken, (Bismillahi allahümme cennibneş şeytane / Allah'ın adıyla. Allah'ım! Bizi şeytandan uzaklaştır; şeytanı da bize rızık olarak vereceğin yavrudan uzaklaştır!) diyerek dua ederse ve bu birleşmeden çocuk olursa, şeytan ona asla zarar veremez!.."**

ŞEYTAN İNSANIN İŞLERİNDEN HERHANGİ BİR İŞİNE BURNUNU SOKAR MI?

Evet...

Şeytan, insanın işlerinden herhangi bir işine yani bütün işlerine burnunu sokar.

Müslim ve Tirmizî, Cabir (r.a.)'dan:

Allah Resûlü (S.A.V.) buyurmuştur: **"Şeytan birinizin işlerinden her birinde hazır bulunur. Hatta yemek yerken bile yanına sokulur. Onun için ağzından bir lokma düşerse hemen alsın, eza veren toz ve benzerlerini ondan giderip yesin, şeytana bırakmasın. Yemeği bitirince, parmaklarını yalasın; çünkü yemeğinin neresinde bereket bulunduğunu bilemez..."**

SEKİZİNCİ BAB

ŞEYTANA KARŞI İNSANIN SİLÂHLARI

- Allah'a sığınmak
- Kur'an okurken ondan Allah'a sığınmak
- Helâya girerken ondan sığınmak
- Yatarken sığınmak
- Muavvizeteyn okumak
- Allah'ı çokça anmak
- Ayet-el-Kürsî ile birlikte Ğafir Sûresinden üç âyet okumak
- Bakara Sûresi'nin sonlarını okumak
- Abdest ve namaz
- Ayetel-Kürsî'yi okumak
- Tevbe ve istiğfar
- Bakara Sûresi'ni okumak
- Lâ ilâhe illallahu vahdehû'yu okumak
- Fuzûli davranışlardan uzak durmak
- İlim kalesi
- Müslüman cemaatından ayrılmamak

ALLAH'A SIĞINMAK

Selef alimlerinden biri öğrencisine dedi ki:

-Şeytan sana sataşırsa, ona karşı ne yaparsın?

-Onunla cihad ederim.

-Tekrar gelirse?

-Yine cihad ederim.

-Böyle yapmakla onunla başa çıkamazsın. Sana bir örnek vereyim. Bir davarın yanından geçerken, köpeği sana saldırırsa, veya seni karşı tarafa geçmekten alıkorsa, ne yaparsın?

-Onunla da savaşırım. Oradan geçinceye kadar mücadele veririm.

-Bu da uzar, bir türlü başa çıkamazsın. Böyle bir durumda koyunların sahibinden yardım istersin. O da sana yardım eder ve köpeğin saldırısından kurtarır. Onun için, şeytanla mücadele etmektense, şerrinden onun hâlıkına sığınmak lâzımdır. Şeytan ve askerlerinden en güzel şekilde korunmanın yolu, onun şerrinden Allah'a sığınıp O'na iltica etmektir. O'nun ona karşı gücü elbette ki yeter. Kulunu Rabbi koruduğunda şeytan ona nasıl sataşabilir?

Allah buyurmuştur:

"Sen afv yolunu tut, bağışla. Uygun olanı emret, bilgisizlere aldırış etme! Şeytan seni dürtecek olursa Allah'a sığın. Doğrusu, O işitir ve bilir."(1)

Allah, Resûlüne ve her mümine ondan sığınmayı emretmiş ve şöyle buyurmuştur:

"De ki: "Rabbim! Şeytanların kışkırtmalarından sana sığınırım. Rabbim, yanımda bulunmalarından da sana sığınırım." (2)

Bu ayeti kerimelerde görüldüğü gibi, Allah bize, şeytanların vesveselerinden ve onların bizlere uğrayıp yanımızda bulunmalarında kendisine sığınmamızı emretmiştir.

Sığınmanın anlamı, İbn-i Kesir'in dediği gibi, her kötünün şerrinden Allah'a iltica edip onun bizi korumasını tazarru etmektir.

Eûzü billahi mineşşeytanirracîm, demek: Cenab-ı Hakk'a şeytanın şerrinden, dinimiz, dünyamız hususunda ve emrolunduğumuz şeyden bizi alıkoymasından, yahut yasaklananları işlememizden ona sığınmaktır; çünkü şeytanın şerrinden insanoğlunu Allah'tan başka hiç kimse kurtaramaz.

İnsanların kötülüklerinden kurtulmak için, Allah bize onlara iyilik yapmamızı ve onlarla iyi geçinmemizi emrederken; şeytanın kötülüğünden kurtulmak için -onlara iyilik yapmak veya onlarla iyi geçinmek mümkün olmadığından- Allah bize ondan sığınmamızı emretmiştir. Çünkü onun tabiatında kötülük vardır. Onu o kötülükten Allah'tan başka hiç kimse alıkoyamaz. Onun için kendisine sığınmamızı ferman buyurmuştur...

(1) A'raf sûresi, ayet: 199-200
(2) El-Mü'minûn sûresi, ayet: 97-98

Hadis'te varit olmuştur: Abdurrahman b. Huney'e sordular:

-Peygamber (S.A.V.)'i idrak ettin mi? (O'nu görüp beraber bulundun mu?)

-Evet!

-Allah Resûlü (S.A.V.) şeytanlarla karşılaştığı zaman ne yaptı?

-O gece vadilerden ve kıyı yollardan Allah Resûlüne (S.A.V.) şeytanlar akın etti. İçlerinde elinde bir ateş şu'lesi bulunan bir şeytan vardı; elindeki ateş şu'lesiyle Allah Resûlünün (S.A.V.) yüzünü yakmak istiyordu. Hemen Cibril aleyhisselam gökten inip şöyle dedi:

"Ey Muhammed, de!"

"Ne diyeyim?" Şunu de: (Eûzü bi kelimatillahit'tâmmâti min şerri mâ halaka vezerae ve berae, ve min şerri mâ yenzilü minessemâi ve min şerri mâ ya'rucü fîhâ ve min şerri fitenil-leyli vennehâri ve min şerri külli tarîkın illâ tarîkan ya'turuku bi hayrin ya Rahman...: Allah'ın tastamam kelimelerine, yarattığı, varettiği, vücuda getirdiği şeylerin şerrinden, gökten inenlerin şerrinden, göğe çıkanların şerrinden, gece-gündüzlerin fitnelerinin şerrinden, hayr ile uğrayan hariç, her gelip uğrayanın şerrinden sığınırım, ey Rahman!)... Ravî dedi ki: "Bunu söyleyince hemen ateş sönüverdi. Allah onları perişan etti..." (Ahmed b. Hanbel)

KUR'AN OKURKEN ŞEYTANDAN ALLAH'A SIĞINMAK

Allah, Kur'an okurken şeytandan kendisine sığınmayı emretmiş ve şöyle buyurmuştur: "Kur'an okuyacağın zaman, ko-

vulmuş şeytandan Allah'a sığın. Doğrusu şeytanın, inananlar ve yalnız Rablerine güvenenler üzerinde bir nüfuzu, tesiri yoktur."

İmam Kurtubî'nin naklettiği gibi, bu emir nedb üzerinedir. Ulema çoğunluğunun görüşü bu merkezdedir, demiştir.

Ama Nekkaş'ın Atâ'dan yaptığı rivayete göre, namaz dışında ne zaman okunursa, okurken istiâze (sığınmak) vacibdir. Namazda Eûzü çekilmesi hususunda ihtilâf varit olmuştur: İbn-i Sirin, Nahâî ve bir grup alimlere göre, her rek'atte okumağa başlarken Allah'ın emrine imtisalen Eûzü çekmek gerekir. Ebu Hanife ve Şafiî'ye göre sadece birinci rek'atte çeker. Çünkü onlar namazdaki tüm kıraatleri tek kıraat sayıyorlar. İmam Malik ise farz namazlarda sığınmanın (Eûzü çekmenin) gerekliliğini görmüyor, ancak teravih namazlarında icab ettiğini söylüyor.

Kur'an okurken, Allah'a şeytandan sığınmanın bir çok faideleri vardır:

1- Kur'ân gönüllere şifadır. Okurken şeytandan sığınıldığı zaman, şeytanın ilka edeceği bütün tereddüd, vesvese ve diğer hastalıklar bertaraf edilir. Ama Eûzü çekilmezse, boş olan kalbe gelip yerleşir ve yapacağını yapar, okuyanı türlü vesvese ve tereddütlere boğar. Nitekim bu hususta şöyle denilmiştir: **"Onun hevası ben hevayı bilmeden geldi, boş kalbe rastladı ve oraya yerleşti..."**(1)

Ama istiâzede bulunursa, bu şifa veren ilaç gelir ve şeytanın tüm iğvasını önler...

2- Suyun bitkiyi bitiren bir madde olması gibi Kur'an da kalb için hidayet, ilim ve hayr maddesidir... Şeytan ise bir ateştir, her şeyden önce bitkiyi yakar. Kalbte bir hayr bitkisinin bulunduğunu hissederse, hemen gidip onu yakmaya çalışır. İşte

(1) Nahl sûresi, ayet: 98-99

bunun için Allah, Kur'an okumakla kalbe gelecek olan hayr bitkilerini şeytanın ifsad etmemesi için ondan kendisine sığınmamızı emretmiştir.

Birinci delil ile ikinci delil arasındaki fark şudur: Birinci durumdaki istiâze, Kur'an'ın yararının kalbe hâsıl olması içindir; ikincisi ise, meydana gelen o faydanın kalbte kalıp korunması içindir.

3- Melekler Kur'an okuyucusuna yaklaşır ve dinler. Nitekim Useyd b. Hudayr'ın rivayet ettiği hadiste sabit olmuştur: O, Kur'an okurken içinde kandiller bulunan bir zalle gördü. Bunun üzerine Allah Resûlü (S.A.V.) ona:

"İşte o, meleklerdir" buyurdu.(1) Şeytan, meleğin zıddı ve düşmanıdır. Bu sebeple okuyucuya onun düşmanının uzaklaştırılması için okumak emredildi ki, dostları olan melekler gelip rahatlıkla dinleyebilsinler. Çünkü şeytanlarla melekler bir arada bulunamaz.

4- Şeytan bütün ordularını toplayıp okuyanın yanına getirir. Onu, Kur'an'ın gayesinden uzaklaştırmaya çalışır. Kur'an okumaktaki gaye onun manalarını ve hükümlerini anlayıp düşünmektir. Şeytan bütün gücü ile o gayeyi önlemek için çalışır. Böylece okuyucu Kur'an'dan gereği gibi yararlanamaz. Onun için Allah, okurken şeytandan kendisine sığınmasını emretmiştir.

5- Okuyucu Allah'ın kelamını okurken ona münacât etmiş olur. Allah güzel sesle okuyan kişiyi, patronun şarkıcısını dinlediğinden daha güzel ve şevkle dinler. Şeytanın hoşlandığı şey ise, şarkı ve türküdür. Tabii ki Kur'an okunurken düşmanının oradan uzaklaştırılmasını ister. İşte bu yüzden ondan kendisine sığınılmasını emretmiştir.

(1) Buhârî'de varit olan bu hadisin tamamı şöyledir: **"İşte onlar, sesine gelen meleklerdir. Eğer okumaya devam etseydin, sabahleyin o melekler bütün insanlara görünecekti ve onları seyredeceklerdi."**

6- Allah, şeytanın bize göndermiş olduğu peygamberlere de sataşmak istediğini bize bildirmiştir. O mel'un peygamberlere sataşırsa bizlere haydi haydi sataşır. Onun içindir ki okurken kişiyi yanıltıyor, bazan da onu teşvik ediyor, galat (yanlış) okumasına sebep oluyor. Zihnini bulandırıp kalbini meşgul ediyor. Ama okurken ondan Allah'a sığınırsa o mel'un bunları yapmağa asla imkân bulamaz.

7- İnsanoğlu bir iyilik yapmak veya iyi bir iş yapmak istediğinde, şeytanın en büyük arzusu onu ondan alıkoymaktır. Bu sebeple Kur'an okurken onun kötülüğünden Allah'a sığınırsa, ona hiç bir şey yapamaz.

HELÂYA GİRERKEN ONUN ŞERRİNDEN ALLAH'A SIĞINMAK

Kişi, helâya girerken, şeytanın şerrinden Allah'a sığınma sı sünnettir.

Nitekim Sahihayn da Enes (R.A.)'dan nakledilmiştir; dedi ki:

"Peygamber (S.A.V.) helâya girerken şöyle derdi: (Allahümme innî eûzü bike mine'l-hubsi vel-habâis: Allah'ım! Ben sana erkek ve dişi cinlerin şerrinden sığınırım!)"

Ebu Davud'un Sünen'inde, sahih isnadla Zeyd b. Erkam (r.a.)'dan:

Allah Resûlü (S.A.V.) buyurdu:

"Bu kenefler sahiblidir. Biriniz helâya geldiğinde şöyle desin: (Euzu billahi minel-hubsi vel-habâis: Erkek ve dişi şeytanlardan Allah'a sığınırım.)"

YATARKEN ALLAH'A SIĞINMAK

Yatarken Allah'a sığınmak mendubdur.

Amr b. Şuayb, babası, dedesinden rivayet etmiştir; dedi ki: **Allah Resûlü (S.A.V.) Bize yatarken söyleyeceğimiz şu kelimeleri öğretirdi: (Bismillah. Eûzu bi kelimatillâhit'tâmmeti min gadabihi ve ikabihi ve min hemezatiş'şeyâtîni ve en yahdurunî: Allah'ın adıyla, O'nun gazabından, cezasından, şeytanların vesveselerinden ve yanımda bulunmalarından Allah'ın tastamam kelimelerine sığınırım."**

CİMA YAPARKEN ŞEYTANDAN ALLAH'A SIĞINMAK

Kişi hanımı ile cinsi temas yaparken istiâzede bulunması hususunda Allah Resûlü (S.A.V.) bizi teşvik etmiştir. Şöyle dememizi tavsiye etmişlerdir: **Allahümme cennibeş-şeytâne ve cennibiş-şeytâne ma razektenâ = Allah'ım bizi şeytandan uzak tut ve şeytanı da rızık olarak vereceğin yavru muzdan uzaklaştır." Sonra derdi ki: "Eğer böyle bir birleşmeden çocuk olursa ona şeytan asla zarar veremez!"** (Buharî ve Müslim)

MUAVVİZETEYN

Sığınıcıların sığınabilecekleri en güzel sûreler, Felak ile Nâs sûresidir.

Utbe b. Âmir (r.a.)'dan:

Peygamber (S.A.V.) buyurdu: **"Hiç kimse (Kul eûzü bi Rabbil-Felak) ve (Kul eûzü bi Rabbinnâs) sûreleri ile istiaze yaptığı gibi, bir istiazede bulunamaz."** (Neseî)

Bu iki sûrenin fazileti hakkında bu hadisten başka birçok hadis varit olmuştur. Birkaç tanesini serd edelim:

Ukbe b. Âmir (r.a.)'dan:

Allah Resûlü (S.A.V.) buyurdu:

"Görmedin mi, bu gece, bugüne kadar benzerleri görülmeyen âyetler nâzil olmuştur."

Ahmed rivayet ediyor:

Allah Resûlü (S.A.V.) Ona şöyle demiş:

-Sığınıcıların sığınabilecekleri en güzel şeyi sana bildireyim mi?

-Evet! dedim. Şöyle buyurdu:

-Onlar; (Kul Eûzü bi Rabbi'l-Felak) ile (Kul Eûzü bi Rabbinnas) sûreleridir."

Tirmizî Ebû Hureyre ve Ebû Said (r.anhumâ)'dan:

"Allah Resûlü (S.A.V.) cinlerden ve insanın göz değdirmesinden, -birçok dualarla- Allah'a sığınırdı. Muavvizeteyn ininceye kadar böyle devam etti. Muavvizeteyn inince, artık o duaları bıraktı ve Muavvizeteyn'i okumaya başladı."

ALLAH (AZZE VE CELLE)'Yİ ÇOKÇA ZİKRETMEK

Düşmanları tarafından ablukaya alınıp her biri bir tarafını yolmaya başlamış olan bir adamı onlardan acaba ne kurtarabilir, diye hiç düşündünüz mü?

İşte onların elinden ancak Allah'ı zikretmek kurtarır. Onun için şeytanın şerrinden en büyük kurtarıcı Allah'ı zikretmektir. İbni'l-Kayyim'in de dediği gibi zikrin fazileti hakkında bundan başka bir şey olmasaydı bu bile yeterdi ve kul daima lisanını Allah'ın zikri ile ıslak bırakırdı...

Allah'ı zikretmenin faydalarına iyice anlaşılması için bir hadis sunmak istiyorum:

Abdurrahman b. Semure (r.a.)'dan:

"Biz Medine'nin sofasındayken Allah Resûlü (S.A.V.) bize çıkageldi ve şöyle dedi: "Bu gece ben acayip bir şey gördüm; ümmetimden birine ruhunu kabz etmek için ölüm meleği geldi. Hemen ana ve babasına yaptığı iyilikler gelip meleği ondan uzaklaştırdı. Kabir azabı kendisi için hazırlanmış bir adam gördüm; hemen abdesti gelip onu ondan kurtardı.

Ümmetimden bir adam gördüm; azab melekleri etrafını çevirmişti; hemen namazı gelip onu ellerinden alıp, kurtardı.

Ümmetimden bir adam daha gördüm, susuzluktan yanıp ağzı kurumuş, havuza su içmek için ne zaman yaklaşırsa hemen kovuluyordu; Ramazan orucu gelip kanıncaya kadar ona su içirdi.

Ümmetimden birini de gördüm. Peygamberler, halka halka oturmuş, hangisine yaklaşırsa yanından kovuyordu. Hemen cenabetten yıkanışı (gusül abdesti) geldi; onu alıp yanıma oturttu. Önü, arkası, sağı ve solu karanlık olan bir adam gördüm. Üstü ve altı da karanlık idi. Ne yapacağını bilmiyor ve şaşkındı. Hemen hac ile umresi geldi, onu karanlıklardan çıkartıp "nur"a koydu. Bir adam da gördüm; devamlı olarak ateşin hararetini ve kıvılcımlarını kendinden uzaklaştırmağa çalışıyordu; hemen verdiği sadakalar geldi araya girip onunla ateş arasında çok güzel bir siper oldu ve onun başı üstünde onu gölgeledi. Bir adam da gördüm; müminlere sesleniyor-

du, onların hiç biri onunla konuşmuyordu; hemen sılai rahmi gelip şöyle nida etti: "Ey Müslümanlar topluluğu! O, akrabayı ziyaret ederdi, onlardan hiç ilgisini kesmezdi. Onunla konuşun! Ondan sonra onunla tokalaşıp konuştular. Bir adam da gördüm; zebaniler etrafını sarmıştı; hemen yaptığı iyiyi emretme kötüden alıkoyma fiili gelip onu ellerinden kurtardı. Ve onu rahmet melekleri arasına soktu. Dizi üstüne çökmüş bir adam gördüm; Allah ile kendi arasında bir perde vardı. Dizi üstüne çökmüş bir adam gördüm; Allah ile kendi arasında bir perde vardı. Hemen güzel ahlakı geldi, onu alıp Allah'ın katına yükseltti. Amel defteri solundan verilmiş bir adam gördüm; hemen Allah korkusu geldi, solundan amel defterini alıp sağına koydu. Mizanı hafif bir adam gördüm, kendinden önce küçük yaşta ölen çocukları gelip mizanını ağırlaştırdılar.

Cehennem kenarında bir adam gördüm; Allah'a karşı olan ümidi gelip onu kurtardı. Ve adam oradan geçip gitti. Ateşe yuvarlanmış bir adam gördüm; Allah korkusundan akan gözyaşları gelip onu oradan kurtardı. Sırat köprüsünde duran ve rüzgârın salladığı hurma, ekin yaprağı gibi sallanan bir adam gördüm; hemen Allah'a olan hüsnü zannı geldi, onu görünce titremesi gitti ve rahatlıkla geçip gitti. Sırat köprüsünden sürünerek, bazan da emekleyerek, kimi zaman asılarak geçmekte olan bir adam gördüm; hemen namazı gelip onu ayağa kaldırdı ve onu o halden kurtardı. Cennetin kapılarına gelen, kapıları yüzüne kapatılıp geriye alınmayan bir adam gördüm; hemen (Lâ ilâhe illallah) şehadet kelimesi geldi; ona kapıları açıldı ve cennete soktu..."

Bu uzunca hadisi, el-Hâfız Ebu Musa el-Medinî (et-Tergibu fî-Hısali'l-Münciye vetterhîbu minel-Hilâlil-Mürdiye) adlı kitabında rivayet edip:

"Bu cidden güzel bir hadistir!" dedi.

İbni'l-Kayyim'in de dediği gibi Şeyhul-İslâm İbni Teymiye bu hadise çok değer verirdi, hatta şöyle dediğini duydum: Bu hadisin sahih olduğuna en büyük şahit Allah Resûlünün (S.A.V.) şu mübarek kavlidir: **"Şeytanların etrafını sardığı bir adam gördüm; Allah'ın zikri gelip, şeytanları onun etrafından kovdu."**

Demek ki şeytanın şerrinden kurtaran en büyük kurtarıcı zikirdir.

Peygamber Yahya (A.S.)'ın İsrailoğullarına emrettiği beş hasletten biri olan şu sözü de bu konuya açıklık kazandırmaktadır:

"Size Allah'ı zikretmenizi emrederim. Bu, düşmanın kovalamasından kaçan ve sağlam bir kaleye girip kendisini onlardan kurtaran kimse gibidir. İşte bir kul da şeytandan ancak Allah'ın zikri ile koruyup kurtarabilir.

Allah'ın zikri ile meşgul olmanın faydaları sayılamayacak kadar çoktur. Bu babta daha geniş bilgi isteyen İmam Gazinin: (el-Ezkâru ved-Daavît) kitabına, ya da İbni'l-Kayyim'in: (el-Vabilius'sab minel-Kelimit-Tayyib) kitabına başvursun.

GAFİR SÛRESİNİN İLK ÜÇ AYETİYLE ÂYETEL KÜRSÎ

Hâmîm (el-Mü'minin) ileyhi'l-Masîr'a kadar olan ilk üç ayeti ile Âyetel Kürsî'ye gelince; Tirmizî, Ebu Hureyre (r.a.)'dan şöyle rivayet etmiştir:

Allah Resûlü (S.A.V.) buyurdu:

"Kim sabahleyin, Hâmim (el-Mü'min)'i "ileyhi'l-masîr"a kadar, bir de Âyetel-Kürsî'yi okursa, akşama ka-

dar bunlar onun koruyucusu olur. Kim, akşam bunları okursa sabaha kadar bunlar onun koruyucusu olur."

BAKARA SÛRESİNİN SONU

Tirmizî Ebu Mes'ud el-Ensarî (r.a.)'dan:

Allah Resûlü (S.A.V.) buyurdu:

"Kim Bakara sûresinin son iki ayetini okursa, bütün gece onlar ona eziyet veren her şeyden korumak için kâfi gelir." Kimine göre gece namazının yerini tutar demektir. Ama birinci görüş daha doğrudur.

Tirmizi, Nu'man b. Beşir (r.a.)'dan:

Peygamber (S.A.V.) buyurdu:

"Şüphesiz Allah yarattıkları yaratmadan, iki bin yıl önce bir kitab yazdı; o kitabdan iki ayet indirip Bakara sûresini hitama erdirdi. Herhangi bir evde, üç gece bu iki ayet okunursa, şeytan asla o eve yaklaşamaz!"

ABDEST VE NAMAZ

İnsanı şeytandan, en mükemmel koruyuculardan birisi de abdest ile namazdır.

Bilhassa insanoğlunun kalbinde bir ateş gibi yanan, gadap -öfke- ve şehvete karşı bunlar en güzel bir koruyucudur.

Ebu Said el-Hudrî (r.a.)'dan:

Peygamber (S.A.V.) buyurdu: **"Dikkat ediniz! Öfke insanoğlunun kalbinde bir kıvılcımdır. Görmüyor musunuz, insan kızdığı zaman, gözleri kıpkırmızı kesiliyor, damarları şişiyor. Böyle bir şey hisseden kişi hemen yere yapışsın!"** (Tirmizî)

Atiyye b. Urve es-Sa'dî (r.a.)'dan:

Resûlullah (S.A.V.) buyurdu:

"Öfke şeytandandır; şeytan ateşten yaratılmıştır. Ateş ise ancak su ile söner; onun için biriniz öfkelendiği zaman, hemen abdest alsın!.." (Ahmed)

AYETEL-KÜRSÎYİ OKUMAK

Şeytandan en güzel koruyan unsurlardan birisi de Âyetel-Kürsî'yi okumaktır. Sahih'te Muhammed b. Sirîn, Ebu Hüreyre (r.a.)'dan:

"Allah Resûlü (S.A.V.) beni, Ramazan zekâtını korumakla görevlendirdi. Biri gelip buğdayı avuçlamaya başladı; onu hemen yakalayıp şöyle dedim:

-Seni Resûlullah (S.A.V.)'e götüreceğim! uzunca olan hadisi zikretti ve nihayet şöyle dedi: "O bana dedi ki:

-Yatağına geldiğin zaman Âyetel-Kürsî'yi oku! Sabaha kadar bu senin koruyucun olur ve şeytan da sana yaklaşamaz!" Bunu Allah Nebisine (S.A.V.)'e anlatınca, şöyle buyurdu: **"O yalancı olduğu halde bunu sana doğru söylemiş. O (sana gelen) şeytandır!.."**

TEVBE VE İSTİĞFAR

Şeytanın hilelerinden kurtulmak için bir müminin başvuracağı şey, -şeytana aldanıp günah işlediğinde- Allah'a dönüp yalvarmaktır. Salih kulların şiarı budur, nitekim Cenab-ı Hak şöyle buyurmuştur:

"Allah'a karşı gelmekten sakınanlar, şeytan tarafından bir vesveseye uğrayınca, Allah'ı anarlar ve hemen gerçeği görürler."(1)

Allah Resûlü (S.A.V.) bildirmiştir:

"Şeytan, Rabbu'l-İzzet'e dedi ki: "Ey Rabb, izzetin hakkı için, kullarının ruhları cesedlerinde olduğu müddetçe, onları iğva etmekten katiyen vazgeçmeyeceğim!" Rab şöyle buyurdu:

"İzzetim ve Celalim hakkı için, onlar benden günahlarının bağışlanmasını istedikleri müddetçe ben de devamlı olarak onları bağışlayacağım!.." (Ahmed)

BAKARA SÛRESİNİ OKUMAK

Şeytanı, müslümandan ve evinden uzaklaştıran şeylerden birisi de Bakara sûresini okumaktır. Çünkü Allah Resûlü (S.A.V.) şöyle buyurmuştur:

"Evlerinizi kabirler haline getirmeyin! İçinde Bakara sûresi okunan eve şeytan giremez!" (Ahmed bunu, Süheyl, babası, Ebu Hüreyle (r.a.)'dan rivayet etti)

"Lâ ilâhe illallahu vahdeşhû lâ şerikeleh. Lehül-mülkü ve lehül-hamdü ve hüve alâ külli şey'in kadîr..." 'i her kim günde yüz kere söylerse, çok büyük sevablar elde eder. Çünkü Allah Resûlü (S.A.V.) bunun hakkında şöyle buyurmuştur: **"Her kim günde yüz kere: (Lâ ilâhe illallahu vahdehû Lâ şerikeleh... Lehü'l-mülkü ve lehü'l-hamdü ve hüve alâ külli şey'in kadîr... 'Allah'tan başka hiç bir ilâh yoktur. Birdir, şeriki yoktur. Mülk O'nundur, hamd de O'na mahsustur. O, her şeye gücü yetendir.' derse, on köle azat etmiş gibi olur. Ona ayrıca yüz sevab yazılır. Yüz de günahı silinir.**

(1) A'raf sûresi, ayet: 201

O gün akşama kadar bu, onun şeytana karşı koruyucu silâhı olur. Bundan daha çok amelde bulunanlar hariç, hiç kimse bunun kadar faziletli bir amelde bulunamaz!" (Muhari ve Müslim bunu Sahihlerinde, Ebu Bekr'in mevlâsı Semure, Ebu Salih, Ebu Hüreyre (r.a.)'dan tahriç ettiler.)

FUZÛLİ VE LÜZUMSUZ SÖZ VE DAVRANIŞLARDAN UZAK DURMAK

Müslümanı, şeytanın tuzağına düşmekten koruyan unsurlardan birisi de; hiç şübhe yok ki, fuzûli ve lüzumsuz söz ve davranışlardan uzak durmaktır.

Şeytan, insanoğluna; fuzûli bakış, söz, yemek ve insanlarla ihtilat etmek gibi dört kapıdan musallat olur:

Fuzûli bakışa gelince; Allah Resûlü (S.A.V.) onun hakkında şöyle buyurmuştur:

"Birbiri ardına bakma! Senin için ilk bakış vardır, son bakış yoktur."

Bunu Ahmed (Müsned)'inde tahriç etti.

Fuzûli söze gelince; Allah Resûlü (S.A.V.) buyurdu:

"Kendisini ilgilendirmeyen şeyi bırakması, kişinin islamî güzelliklerindendir." (Ahmed)

Fazla yemeğe gelince, onun hakkında da şöyle buyurmuştur:

"Kişi, karnından daha kötü bir kab'ı doldurmamış tır." (Ahmed)

Lokman Hakim, oğluna şöyle derdi: **"Yavrum; mide dolduğu zaman düşünce uyur, hikmet susar, azalar ibadet yapamaz olur."**

İnsanlarla fazla ihtilat'a gelince; bu her kötüyü davet eden

bir tehlikedir. Yanlış ihtilatlar, nice nimetlerin zevaline sebeb olmuştur!.. Nice düşmanlık tohumları ekmiştir!.. Kalblere, nice dağları sarsacak kötülükler dikmiştir... Fuzûli ihtilatlar, kişiye hem dünyasını hem de ahiretini kaybettirir; onun için kul, lüzumu ve ihtiyacı kadar ihtilat etmeli, fazlasından uzak durmalıdır...

İLİM KALESİ

Şeytanın şerrinden kurtulmak için sığınılacak en güzel ve muhkem kale, ilim kalesidir. Allah Resûlü (S.A.V.) buyurmuştur: **"Tek bir fakîh, şeytana bin (cahil) abidden daha kuvvetlidir."** (Tirmizî)

Şeytana karşı, ilmin ehemmiyeti ve gücü, İbn-i Abbas (r.a.)'ın naklettiği aşağıdaki kıssanın içindeki göz kamaştırıcı bazı sözlerden daha güzel anlaşılmaktadır:

"Şeytanlar İblis'e dediler ki:

- Efendimiz; biz bir alimin ölümüne, abidin ölümünden daha çok seviniriz. Çünkü alimden bir şeyler elde ederiz; oysa -cahil- abidden hiç bir şey elde edemeyiz."

İblis onlara: "Haydi gidin!" dedi. Hep birden abide vardılar ve "Sana soru sormak istiyoruz" dediler ve İblis söz alarak şöyle dedi:

"Rabbin, dünyayı tek bir yumurtanın içine sığdırabilir mi?" Abid, "Bilmiyorum!" dedi. Hem İblis, şeytanlara dönüp" Gördünüz mü, cevabında nasıl küfre girdi?" dedi.

Sonra âlim birine, arkadaşlarıyla gülüştüğü bir halkada geldiler. "Sana soru sormak istiyoruz!" dediler. **"Sorun bakalım!"** dedi; İblis sordu:

- Rabbin, dünyayı tek yumurtanın içine koyabilir

mi?

- Evet.

- Nasıl?

"Bir şeyi dilediği zaman, onun buyruğu, sadece o şeye "Ol!" demektir, hemen olur. (1) âyetini okudu.

Ondan sonra İblis, şeytanlara dedi ki: **"Görüyor musunuz aralarındaki farki?** (Yani Abid kendini aşamıyor. Ama alim, bir çok kimseyi irşat etmekle başımıza bela kesiliyor..)"..

MÜSLÜMANLARIN CEMAATİNDEN AYRILMAMAK.

Bilinen şeydir: Şeytan, cemattan ayrılanladır. Bunun içindir ki Müslüman bir kimsenin cemaattan ayrılmaması gerekir; çünkü bu, onu, şeytanın saptırmalarından ve hilelerinden kurtarır.

Allah Resûlü (S.A.V.) buyurdu:

"Kim cennetin mutluluğunu isterse, cemaattan ayrılmasın. Çünkü şeytan, yalnız kişiye musallat olur; iki kişiden ise uzak durur." (Tirmizî ve Ahmed.) Ayrıca Tirmizî, bu hadisin hem sahih hem de hasen olduğunu ifade etti.

Yine şöyle buyurdu: **"Allah'ın yed-i kudreti, cemaatın üzerindedir. Şeytan ise, cemaata muhalif olanla beraber bulunur."** (İbn-i Sa'd).

(1) Yâsin sûresi, ayet: 82

İÇİNDEKİLER

	5
MUKADDİME	7
Önsöz	13
Cin Aleminin Hakikatı	15
Cin Aleminin Varlığı	19
Cinler Kimdir?	19
Cinlerin Yaratıldığı Madde	22
Allah Cinleri Ne Zaman Yarattı?	23
Cinlerin Çeşitleri	23
Cinlerin Cisimleri	25
Cinlerin Başka İsimleri var mıdır?	25
Cinler Şekillenebilir mi?	26
Cinlerin Güçleri	26
Cinler Ölür mü?	27
Şeytan Nasıl Yürür?	28
Şeytanlar En Çok Hangi Vakitte Yayılır?	28
İblis'in Tahtı Nerede?	29
İblis'in Feryadı	29
Onun Ademoğlunu Geçtiği İşler	30
İblis Cinlerden mi?	32
Cinler Kıskanırlar mı?	33
Cinlerin Mükellef Olması	36
Cinlerde Elçiler ve Peygamberler var mı?	37
Peygamber (a.s.)'ın İnsanlara ve Cinlere Gönderilişi	39
Cinlerin Milletleri ve Mezhepleri	40
Cinler Yaptıkları Amellerden Sevap Alır mı?	45
Cinler Evlenip Ürer mi?	46
Cinlerle İnsanlar Birbirleri ile Evlenir mi?	50
Cinlerle İnsanların Evlenmesi Meşru mudur?	51
Cinlerle Cinsi Temastan Yıkanmak Lazım Gelir mi?	52
Cinlerin İnsanlardan Edindikleri Çocukların Şekli	52
Cinlerin Kocasını Kaçırdığı Kadının Hükmü	54
Cinler Yiyip İçerler mi?	55
Cinlerin Meskenleri ve Evleri	56
Cinlerin Binekleri	61
Cinlerin Hadis Rivayet Etmesi	62
Cinlerin Tıbbı Bilmesi	65
Cin Vaizleri	66
Cinler de Fetva Verir	67
Cinlerin Çeşitli Hikmetleri Bilmesi	73
Nuh'un Gemisindeki Şeytan	74
Şeytan ve Musa (a.s.)	74
Şeytan ve Zülkifl (a.s.)	75
Şeytan ve İsa (a.s.)	76
Şeytan, Peygamberimizin Kılığına Girer mi?	76
Cinlerin Peygamber'in (a.s.) Zuhurunu Bilmesi	77
Cinlerin, Peygamber (a.s.)'in Ümmü Mabedin Çadırına Konuk Olduğunu Bilmesi	81
Cinlere Geçmiş ve Gelecekten Haber Sormak Caiz mi?	82
Ramazan'da Azgın Cinlerin Zincire Vurulması	82
Bazı İnsanların Cinlere Tapması	83
Cinler ve Şeytanlar Neden Muskaya Boyun Eğerler	84
Kıyamette Cinlerin Müezzinlere Şahitlik Etmesi	84
Cinlerin Bedir Vakasını Bildirmesi	85
Cinlerin İki Sa'd'in Müslüman Oluşlarını Bildirmesi	85
Cinler Cemaat Olur mu?	87
Şeytan Mescit Ehline Sataşır mı?	88
Hayvan, Şeytanı Görür mü?	91
Şeytanla İnsan Arasındaki Düşmanlık	

İblis "Ben ondan iyiyim, beni ateşten onu çamurdan yarattın" Sözünde Yanıldı mı? 93
Şeytanın En Büyük Hedefi 94
Şeytan İnsanları İlk Neye Çağırır? 95
Şeytanın Çağırdığı İkinci Şey Nedir? 95
Şeytanın Çağırdığı Üçüncü Şey Nedir? 96
İblis En Çok Hangi Masiyeti Sever? 98
Cinlerin İnsanı Çarpması ve Tedavisi 99
Veba Hastalığı Cinlerdendir 101
Süresi Geçtiği Halde Durmayan Kanama Şeytandandır 101
Şeytanın Vesvesesi 102
Dikkat Acelecilik Şeytandandır 103
Şeytan Zalim Kadından Hiç Ayrılmaz 104
Şeytan Uykudaki Kimsenin Başına Düğüm Atar 104
Şeytanın İnsana Dokunması 105
Doğumlarda Şeytanın Bulunması 105
Şeytanın İnsanın İşine Burnunu Sokması 106
Allah'a Sığınmak 109
Kur'ân Okurken Şeytandan Allah'a Sığınmak 111
Helaya Girerken Şeytandan Korunmak 114
Yatarken Allah'a Sığınmak 115
Cimada Şeytandan Allah'a Sığınmak 115
Muavvizeteyn 115
Allah'ı Çok Zikr Etmek 116
Gafir Suresinin İlk Üç Ayeti ve Ayet-el Kürsî 119
Bakara Suresinin Sonu 120
Abdest ve Namaz 120
Ayet-el Kürsî'yi Okumak 121
Tevbe ve İstiğfar 121
Bakara Suresini Okumak 122
Fuzuli Sözlerden Uzak Durmak 123
İlim Kalesi 124
Müslümanların Cemaatından Ayrılmamak 125